

VAN BROEDERSCHAP NAAR ZUSTERSCHAP

EEN NIEUWE VISIE

door

Zohra Noach

UNIVERSELE BROEDERSCHAP
LEIDEND TOT
UNIVERSELE ZUSTERSCHAP

door Zohra Noach

© 1986 Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

INHOUD

Vooraf	4
Van Broederschap naar Zusterschap I	5
Vragen en antwoorden bij Van Broederschap naar Zusterschap I	10
- hoe afhankelijk zijn we eigenlijk van elkaar in onszelf?	
- polariteiten en de angst om ze te herkennen	
- onbekende potenties in het vrouwelijke deel van de mens	
- "Gij mens, zult alleen vanuit uw zijn in Mij, uw Schepper,"	
- onbekende potenties, vervolg	
- het mannenlichaam, het vrouwenlichaam, twee eindpunten van één bedoeling?	
- waarom spreken in die termen van polariteit?	
- diepere duiding van het feminisme	
- Vau	
- spiritualiteit niet meer alleen op mannelijke termen, wat moeten mannen daar nog mee?	
- het vrouwelijke aangezicht van de Christus	
- "Ik ben alreeds in uw bewustzijns aanwezig"	
Van Broederschap naar Zusterschap II	36
Vragen en antwoorden bij Van Broederschap naar Zusterschap II	40
- het witte licht	
- oude en nieuwe religieuze patronen	
- in je alledagelijkse zijn ...	
- Christus in jezelf herkennen	
- knuffels of stil respect?	
- kinderen	
- vader- en moederschap	
- erotiek	
- zusterschap met mannen	
- zusterschap met vrouwen in het algemeen en in Zohra in het bijzonder	
- lijden	
- "In de vrijheid van dit weten roep Ik u op"	63

VOORAF

Wat nu volgt, zijn twee leringen over Universele Broederschap leidend naar Universele Zusterschap. Mevrouw Zohra Bertrand-Noach hield ze resp. in Bilthoven op 29 en in Enschede op 27 november 1985, overwegend voor mensen die betrokken zijn bij het werk aan de Academie Psychosofia.

Van tevoren hadden de daar aanwezigen teksten over het nieuwe Christusbewustzijn bestudeerd, die teksten dus die wij als eerste deel in deze serie onder dezelfde titel hebben uitgebracht. Deze bestudering vooraf waarborgde een hoog niveau bij de vragen met een heel levendige discussie, en dat is in dit deel van de serie duidelijk te merken. Vooral van de vragen en antwoorden in de eerstafgedrukte lering spatten de geestesvonken er soms af, en worden er dientengevolge revolutionair-nieuwe ideeën vrijgegeven.

Dit had niet zo gemakkelijk kunnen gebeuren als de oproepende kracht van de aanwezigen niet zo fel door studie vooraf was opgevoerd.

Zowel de leringen als de vragen en antwoorden werden op band opgenomen, uitgetypt, en - waar nodig - in leesbaar Nederlands omgewerkt. Drie maal zal de lezer(es) een vetter gedrukte tekst aantreffen: het betreft hier woorden waarbij Zohra als medium werd overschaduwd.

'Van Broederschap naar Zusterschap' is het tweede deel in de reeks 'Zijt gij niet als goden?' "Zijt gij niet als goden?" (vgl. o.a. Ps. 82:6 en Joh. 10:34) loopt als een rode draad door alle delen van deze serie heen: iedere mens van deze tijd wordt opgewekt zijn of haar eigen goddelijkheid te realiseren, heel concreet, in het hier en nu, met volle bewustzijn,"

Kerst- en jaarwisselingstijd, 1985/1986

VAN BROEDERSCHAP NAAR ZUSTERSCHAP I

Bilthoven, 29 november 1985.

‘Gij zult een buiging maken
in respect en eerbied,
voor al datgene wat gij vanuit uw menselijk weten,
tot negativiteit hebt bestempeld,
maar wat juist uw hoogste ervaring is geweest,
opdat u tot het positieve
zoals men dat in de lagere gebieden accentueert,
bent gekomen...’

INLEIDING ZOHRA

In het jaar 1986 moet een totale afbraak gaan komen van de wijze waarop wij inspiratie en geestkracht gewend zijn via ons lagere mentale denkvermogen en ons emotioneel vermogen, onze emotiegebieden, te verwerken.

Het is de hoogste tijd, willen wij dit aquariustijdperk zodanig ingaan dat dit aquariustijdperk ons ook werkelijk het water der zuivering, der inspiratie kan brengen, om daar ontvankelijk voor te zijn en om in onszelf een heel duidelijke basis te gaan leggen om geestkracht, om onze eigen hogere inspiratie, ons eigen hoger zijn, ons wezen, ons werkelijk wezen, om dat in een zeer adequate, daaraan beantwoordende wijze van zusterschap, van vormgeving te gaan brengen.

In de groep van degenen die zich hebben aangetrokken gevoeld tot de leringen van de psychosofie, gekomen via dit kanaal, in deze groep is een bepaalde wijze van lering gegeven, van vormgeving gegeven om deze lering tot werkelijkheid in ons persoonlijke zijn van alledag te kunnen verwerken, uit te kunnen werken. In andere groeperingen met andere kanalen wordt het ook gegeven, maar alles heeft zo zijn eigen kleur. Waar het nu om gaat is dat de leringen zoals ik die mag doorkrijgen en op mijn beurt mag doorgeven, vooral gericht zijn op de mens die werkelijk, vanuit zijn diepste innerlijke oerverlangen naar een hoger bewustzijn, dit hoger bewustzijn ook tot in zijn diepste stof wil brengen en dan zodanig dat hij het aandurft om verandering te brengen in de oude mentale gebondenheden, de oude denkpatronen, de oude vormgeving van hoe men liefde uit, wat men in liefde doet, wat men met liefde doet, vanuit zijn toch gebonden, toch vaak overheerste emotiegebieden.

Dit is ook een antwoord op de vraag over de seksualiteit, de seksuele energie, hoe de mens daarmee omgaat. De seksuele energie is niet alleen iets wat gebruikt wordt in de seksualiteit, maar de seksuele energie is die hoge geestkracht die juist in de stof tot vormgeving moet komen, die in gradaties van niveau in het bewustzijn van de mens steeds een hogere, een diepere invulling kan gaan krijgen.

En in de komende jaren is het van het hoogste belang voor ons dat wij deze jaren tegemoet kunnen treden met een werkelijk innerlijke respons in ons persoonlijk zijn op datgene wat ons wordt geschonken.

Zusterschap. De vorige keer heb ik u gesproken over ‘Geef God wat des Godes is en de keizer wat des keizers is’.

Over geestkracht, over universele broederschap, de totale verbinding in dit hele universum. En nu is gevraagd om deze totale verbinding in dit gehele universum op een hoger niveau te brengen door de vormgeving daarvan in de stof van onze persoonlijkheid. Dit op een hoger niveau brengen betekent niet dat wij als het ware een wedstrijd gaan houden om een steeds hoger bewustzijn te verkrijgen, maar betekent vanuit de oorsprong der liefde, vanuit de hoogste geest de redding van dit zonnestelsel. Dit klinkt hoog, dit klinkt heel ver weg maar het betekent dat het bewustzijn van dit zonnestelsel op een steeds verdiepter, een steeds hoger niveau van het goddelijk zijn gebracht zal gaan worden en dat wij mensen op deze planeet in dit zonnestelsel dat kunnen gaan doen, in de vormgeving van onze stof, omdat wij Gode zij dank de stof tot onze beschikking hebben om dit in stof te kunnen brengen. Zusterschap is het andere aangezicht van God.

Broederschap, geestkracht, vuur is het ene aangezicht van God; zusterschap, liefde, Michaël is het andere aangezicht van God. En wij mensen, wij staan daar op het kruispunt: verticaal wat daar naar beneden komt, horizontaal en wij daar in het midden. Wij mensen, God zij gedankt, hebben in ons de mogelijkheid om deze kruising van wegen, zou je haast zeggen, tot een zo hoge, diepe liefdesverbinding te brengen dat daardoor de stof zich niet alleen kan herstellen, zoals het tot nu nodig is, maar zich vooral kan gaan vernieuwen en tot hogere geestkracht gebracht kan worden.

Dit zusterschap, het vormgeven in de stof, dat hebben wij al duizenden jaren gedaan. In gradaties van niveau van bewustzijn hebben wij al duizenden, duizenden en nog een duizenden jaren die geestkracht, dit hoger zijn verwerkelijkt in ons stoffelijk zijn, in onze persoonlijkheden. Toen tweeduizend jaar geleden de historische Christus de kosmische Christus niet alleen individuatie gaf, maar zelfs tot een totale integratie bracht, tot een totale verwerkelijking in de stof, waardoor de liefde herkenbaar kon worden, toen heeft de mens tweeduizend jaar nodig gehad om die integratie en die verwerkelijking in gradaties van niveau van bewustzijn naar het eigen zijn toe te

brengen. Maar steeds vatte de mens het op als zijnde dáár gebeurd, niet in het eigen zelf. Nu komt de tijd dat deze historische Christus zich wederom zal kunnen manifesteren, tot herkenning zal komen. Maar dat dat alleen kan gebeuren wanneer in de mens van nu deze historische Christus tot herkenning in het eigen zijn gebracht kan worden en dan niet alleen omdat hij de historische Christus was, dus vanuit het historisch Christus-zijn, maar vooral omdat in die mens het werkelijk besef is gekomen dat deze historische Christus de kosmische Christus, de Heer van het Licht, tot werkelijkheid heeft kunnen brengen. En dat ditzelfde tot de mogelijkheden behoort van ieder mens, vanuit de eigen context, vanuit het eigen niveau. Dit is een zo grote, een zo verschrikkelijk doordringende waarheid die zo ontzaglijk veel consequenties heeft, dat daarom mij werd gevraagd, en nog vele anderen onder u, om uw inspiratie, om uw verwerkelijking, om datgene wat u, wat ik, wat wij kunnen geven, te willen aanbieden als het offer van de mens die de liefde tot in de stof zal kunnen brengen.

Dit zusterschap houdt in dat aan ieder niveau van bewustzijn, aan ieder menselijk wezen in al zijn gradaties van niveau de werkelijke waarde wordt toegekend. Dat in ieder wezen, in iedere mens datgene wat van God is tot God zal komen en wat van de keizer is tot de keizer zal komen. Wat betekent dat geen enkel mens vanuit de werkelijke zusterschap het recht heeft zijn medebroeder of -zuster vanuit de lagere emotiegebieden, de lagere mentale gebieden te mogen beheersen, overheersen, te oordelen, er kritiek op leveren. Dat er wel mag en moet zijn, wanneer wij mensen deze hoge leringen die ons geschonken zijn, werkelijk adequaat willen integreren, werkelijk zeer liefdevol vanuit onze eigen verantwoordelijkheid willen beleven vanuit onszelf, niet alles toedekken met de mantel der liefde, maar wel een werkelijk liefdevol, een werkelijk de ander in zijn totale waarde latende verbinding zodat daardoor juist bij die ander dat goddelijk zijn herkenbaar wordt, en dus ook in jezelf. Dit is ontzaglijk groot, en dit behoort niet tot het, ik zou haast zeggen, het arsenaal van de mens om dat zomaar te kunnen. Dat kan niemand. Maar daarom worden deze leringen ons ook geschonken en daarom is juist niet alleen uw aanwezigheid, maar juist ook uw inspiratie, juist uw eigen zijn, uw bron noodzakelijk om deze leringen met zijn allen tot een werkelijke beleving te maken.

Het is niet een theorie die ik zo vanuit de hemelen opvang en dan even doorgeef, het is een beleving. En zo zult u zien dat ook het kanaal zoals dat is en zoals het dat moet doorgeven, de beleving van niveau tot niveau zal doorworstelen en zal integreren. En zo ook ieder ander kanaal, en zo ook ieder ander mens. En dit is zeer, zeer belangrijk dat dit in ons allen een herkenning, een werkelijke herkenning is.

Ik geloof dat dit het vuur van de universele broederschap was zoals het doorkwam. Ik denk dat we nu tot het michaëlische aspect van het werkelijke bewustzijn gaan komen. Denkelijk zit dat in datgene wat wij met zijn allen kunnen gaan doen. Want het is niet van mij of van mij alleen. Het is van ons allen. Vele mensen hebben vaak in mij een oude chinees gezien. Dat ergerde me soms een beetje, waarom een oude chinees, ik kon deze man ergens niet herkennen. Plotseling is het tot mij doorgedrongen wie zich via mij manifesteert: het is Lao Tse. In een gesprek droeg iemand mij dat aan, waardoor het plotseling doordrong, waarbij die herkenning zo groot was, want het betekent dat het is een oeroude kosmische wet, de wet van de synchroniciteit. Lao Tse gaf vele duizenden jaren geleden al. En wat is synchroniciteit? Het gegeven is er, dat zijn deze leringen, de nieuwe inzichten, allemaal bewustwording, die naar de mens toe kan komen, maar dat kan alleen omdat daarnaast bestaat de oproepende kracht en het verlangen daarnaar. Alleen daarom kan dit bestaan. Zo goed als de oproepende kracht alleen kan bestaan omdat het gegeven er al is. Het betekent dus dat het in de absolute macht van ieder mens is om deze nieuwe bewustwording, deze nieuwe inzichten tot zijn/haar dagelijkse beleving te maken. En dat is zo verschrikkelijk belangrijk. Ik weet niet hoe ik het nog duidelijker zou moeten zeggen, maar het is zo belangrijk.

Nu zou ik eerst naar een heel diep punt van innerlijke verwerking willen gaan die deze geestkracht moet rechtvaardigen. Deze geestkracht, die is gekomen, is niet zomaar een vuur wat ik maar even over u uitstrooi, waar u zich ook nog aan kunt verbranden, maar is een zo liefdevol gegeven, zo liefdevol, dat u het in uzelf kunt integreren, niet alleen herkennen maar helemaal integreren. En dat kan door onze michaëlische, door onze werkelijke zusterschap. Het betekent dat er dan kan zijn een verbinding van ons allen vanuit liefde, die uitstijgt boven persoonlijke beleving van liefde. Het is een liefde die komt vanuit de geest, vanuit het hoogste, maar die in de verdichting der sferen tot in de stof opgevangen kan worden, getransformeerd kan worden en daardoor getranscendeerd, dus wederom opgeheven kan worden. Dit is het witte licht, het universele, het hoogste zijn, het hoogste volmaakte zijn, wat in ons indaalt.

Ik zou u willen vragen in een ontspannen houding, een houding van ontvangen te gaan zitten. En vanuit uw eigen zijn, ons eigen zijn, dit witte licht in ons toe te laten, want wij behoren daartoe. En in deze toelating ligt al ons geïntegreerde liefdes-zijn. Want dat is de hoogste liefde, wanneer je durft, kunt, mag toelaten in jezelf het begrip van dit volmaakte zijn in jou, in mij, in onszelf. En sta het dan toe en zie hoe dit witte licht, indaalt in onze kruinchakra, in onze duizendbladige lotus waar misschien nog maar enkele bladen van open zijn, en hoe dit zich verspreidt naar ons derde oog, vernieuwing brengt, inzichten achter de schijn van de materie. Verder gaand door ons keelchakra: en het woord is vleesgeworden, zodat wij het woord dat wij spreken zullen kleuren vanuit de

liefde. En het gaat verder en het raakt ons hart. En dit hart is een zeer groot energieveld waar veel gradaties van niveau van bewustzijn aanwezig liggen om deze liefde vorm te geven. Welke kiezen wij? En ze gaat verder, raakt ons in ons emotiegebied, onze solar plexus. Gaat verder, komt in onze onderste chakra's, daar waar de seksuele levensenergie de basis is van de vormgeving van de geestkracht in ons menszijn. En zij daalt af tot in onze voeten, opdat wij kunnen staan in onszelf. Dan keert zij terug en neemt op haar weg terug de kleur aan van goud, de kleur van de zon, de zon die ons verwarmt, die levensenergie geeft. En deze kleur van goud is onderhevig aan datgene wat in ons onderbewustzijn in meer of mindere staat gezuiverd, aanwezig ligt. De nieuwe inzichten, de verruiming die wij verkrijgen, de verdieping die wij hierdoor beleven zal van dit witte licht steeds meer goud kunnen maken. En laten wij zien hoe het ons in een staat van zodanige overgave aan de nieuwe inzichten in onszelf brengt, dat het ons vervult met een gouden glans, opstijgend, wederom langs onze onderste chakra's, naar ons emotiecentrum, naar ons hart, naar ons keelchakra, hoe het spreken hierdoor tot goud kan worden, en zich verder uitstrekt naar ons derde oog, waardoor de inzichten, de verruiming die wij verkrijgen ons tot een dieper inzicht van de liefde zullen brengen, totdat het zich uiteindelijk wederom vermengt met het witte licht, opdat er wederom vernieuwing kan komen, nieuwe impulsen, die dezelfde weg zullen volgen. En in dit spel zien wij onszelf hierin niet gevangen doch vrij, in vreugde en dankbaarheid herkenkend datgene wat ons heeft gemaakt opdat wij deze mens konden zijn. En vanuit deze dankbaarheid kan komen een bepaalde mate van overgave aan dat hoger zijn in onszelf.

Ik vraag u dan nu elkaar de hand te willen geven en zo even elkaar ook als mens te voelen; menszijn met mensen. Vanuit deze zusterlijke liefde, de geestkracht der universele broederschap gevend en delend met elkaar.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

bij BROEDER- EN ZUSTERSCHAP I

--- In de meditatie kreeg ik het beeld dat het gouden licht niet alleen in de mens naar boven gaat binnen het gebied van de chakra's, maar dat zelfs het gouden licht, dus in een andere hoedanigheid dan het binnenkwam, van wit naar goud zei je, zelfs teruggaat naar het vuur, waardoor vanuit het vuur weer een verdieping, een verandering optreedt.

Zohra: Ja, een verandering. Wanneer dit gouden licht - die chakra's zijn alleen maar hulpmiddelen - weer omhoog gaat, dus getranscendeerd wordt en daar het witte licht weer ontmoet en zich daarmee verenigt, komt er een vernieuwing vanuit dat kosmisch vuur, dus een vernieuwing van nieuwe geestelijke impulsen en godsbewustzijn en dan zal die hele cyclus zich weer voltrekken. En dat duurt tweeduizend jaar.

--- Dat heeft te maken met het in de stof brengen. Oorspronkelijk werd gesproken van de Orde voor Universele Broederschap, dat is dan de verbondenheid van de geest. Het is nu gebracht naar de verbondenheid in de liefde. Het derde niveau, daar moet het naar toe. Het heet vandaag 'van broederschap naar zusterschap', maar dat zijn maar twee stadia: het begint bij broederschap, via zusterschap, en komt tot broeder- en zusterschap. Dat is de eigenlijke vormgeving. Het wordt voor mij anders teveel in het mystieke gehouden. Broederschap en zusterschap zijn aspecten die samen leiden tot een wereld waarin tussen mensen een verwantschap herkend wordt waardoor het broeders en zusters worden.

Zohra: Ja, maar dat is een verdere stap, dat is het androgyne zijn van de mens. Maar waar ik nu in deze leringen nog steeds naar toe moet gaan met de mensen is om die mensen zich bewust te laten worden dat vanuit die universele broederschap dat universele, en stoffelijke zusterschap zeer, zeer belangrijk is, opdat de mens het inzicht van die universele broederschap, van die hoge geestkracht, van dat goddelijk zijn, dat volmaakte zijn tot nog groter bewustzijn in zichzelf kan brengen. Waardoor er een wezen ontstaat, een mens, die beiden zodanig in zich vertegenwoordigd heeft dat zij ook als mens op een geheel nieuw en verder reikend niveau zal komen, in weer al die gebieden.

--- Ik vond het even belangrijk om dat punt waar we naar toegaan, al zijn we er nog niet, aan te geven omdat we anders óf bij broederschap óf bij zusterschap blijven hangen. Toen we bij de broederschap zaten zeiden de vrouwen van: 'Ja, maar....' En we hangen nu in de zusters en dan zeg ik: 'we moeten nòg verder.'

Zohra: Begrijp je wat dat betekent? Dat betekent dat ik net zo lang moet doorgaan met een bepaald iets tot er iets in die mens gaat roeren van: 'hé, we zijn toch niet alleen broeders, het is niet alleen broederschap vanuit de geest'. Maar dat betekent dat in die mens dan juist een cruciaal punt komt van verandering, van inzicht. Ik moet net zolang blijven hameren tot dat inzicht er is. En nu zijn we dan in het zusterschap. En dat is helemaal nog niet klaar. Jij wil al gauw naar dat andere, maar dat is er nog helemaal niet, dat moeten we nog helemaal uitdiepen en dan pas komen we in dat andere. Het is goed te weten dat het andere er ook is, dat ben ik met je eens.

Hoe afhankelijk zijn wij eigenlijk van elkaar in onszelf?

--- Op elk niveau, op elk niveau komt die polariteit van mannelijk en vrouwelijk terug.

Zohra: Zeg liever: dualiteit, tot nu toe.

--- En als ze elkaar nodig hebben, wordt het polariteit, zich telkens opnieuw verbinden.

Zohra: En daar ligt het gevaar, daar is dan altijd die valkuil, wanneer die dualiteit enigszins omgevormd wordt tot een polariteit, dat er een afhankelijkheid in gaat komen. En dat is iets wat wij nu ook weer kunnen gaan overstijgen.

--- Wat is dan die afhankelijkheid? Eerst maar vanuit de vrouw.

Zohra: De afhankelijkheid - ah, nu komen we ook naar de diepte van het feminisme, daar wilde ik ook naar toe - de afhankelijkheid van het vrouwelijk wezen, een vrouw, ligt in de hunkering naar de erkenning door de liefde, door de in wezen seksuele energie, de kosmische levensenergie van de man.

--- Bedoel je wanneer de vrouw van zichzelf voelt als zij werkelijk de erkenning krijgt van het mannelijke - ik wil het niet op de man gooien, maar het mannelijke-...

Zohra: Dan voelt zij pas in zichzelf haar hoger zijn ontwaken en zich daaraan beantwoorden. Snap je hoe verkeerd dat is, hoe begrenzend en verengend het is wanneer de vrouw het bewustzijn van het hoger zijn in zichzelf alleen maar kan verkrijgen door de erkenning en de liefde via de seksuele energie van de man? Hoe onwaardig daardoor de vrouw zichzelf maakt, in haar hele zijn, haar hele hoge zijn in zichzelf.

--- Kun je dat van de man ook vervangen door het mannelijke in de maatschappij, de mannenmaatschappij enz.?

Zohra: Natuurlijk, het gaat steeds verder.

--- Maar dan kom je op een gegeven moment ook uit op het spirituele mannelijke. En ook daar kun je dus kennelijk afhankelijk van worden. Wat is nu het subtiele evenwicht tussen aan de ene kant met vreugde dat mannelijk gezicht in jezelf herkennen en aan de andere kant daar dan ook afstand van nemen?

Zohra: Op afstand blijven is niet goed. Maar dat is waar we op uitkomen, ik ben gestart bij het man-vrouw. Dan moet je eigenlijk die hele spiraal doorlopen, anders maak ik een sprong en blijft het tussengebied ongezegd.

--- Het heeft te maken met het woord afhankelijkheid. Afhankelijkheid wordt ons uitgelegd als van boven naar beneden, maar het is ook een naast elkaar, een elkaar nodig hebben in gelijkwaardigheid. Dan is daar wel een erkenning van het nodig hebben van de ander, maar niet in een ondergeschikt zijn. Het woord afhankelijkheid wordt nu dubbel gebruikt.

Zohra: Dan wordt het woord afhankelijk in wezen geen afhankelijkheid meer, maar totale eenheid, volmaakte zijn. Maar nou ben je een heel stuk verder geschoten, ik zit nog steeds maar hier. Dat middenstuk moeten wij met z'n allen invullen voor de duidelijkheid.

--- Heeft dat met vergeving te maken?

Zohra: Ja, vergeving is daar een aspect van.

--- Waarom was het nodig dat de vrouw moest voelen dat ze afhankelijk was van de man.

Zohra: Om zich te kunnen bevrijden. Je moet altijd eerst bewust worden van het verkeerde om tot bewustwording te komen van het goede.

--- Tijdens een gesprek met een aantal vrouwen zei je tegen me: ik zie ontzettend veel seksuele energie bij je, en dat had kennelijk te maken met dat gesprek.

Zohra: De seksuele energie die ik zag was jouw angst om niet erkend te worden als die man, als dat vuur wat jij in je had en waarvan jij vond dat dat kwam vanuit je hoogste zijn. Daar had je gedeeltelijk gelijk in. Maar door de angst van de niet-herkenning hiervan gebruikte jij deze kosmische levensenergie, die

seksuele energie in het vuur van je persoonlijkheid, waardoor het een andere kleur kreeg dan in wezen jouw hoogste bedoeling was.

--- Hoe werkt dat dan in op de vrouw.

Zohra: Dat werkt dan in op de vrouw, op haar angst en miskenning. Het zich niet als dat hoger wezen, wat zij toch is, in haar vrouwzijn, kunnen uitdrukken. Dus schiet zij terug in haar lagere emotiegebieden, zich daarin verschuilend en versluierend, waardoor haar mannelijk zijn, haar geestkracht op dat moment helemaal niet tot bewustzijn kwam.

--- Vanuit de miskenning, vanuit de versluiering gaat de vrouw een bepaalde macht uitoefenen. Waar bestaat die macht uit in tegenstelling tot de macht van de man?

Zohra: O, die kan verschillende aspecten hebben. Die kan werken op het emotionele gebied van de man - meestal gebeurde dat ook zo -, die kan werken vanuit haar eigen macht over de man, dus haar vrouwelijke aspecten, de seksuele energie zodanig uitbuitend, waardoor die man door zijn knieën gaat, - dat is óók altijd gebeurd, kijk de historie maar na!-, dat kan zijn doordat zij haar versluiering soms bijna bewust gebruikt om die man in een schuldenergieveld te brengen, waardoor ze dus macht over hem heeft, nou, ik kan er nog ik weet niet wat opnoemen.

--- De vraag is dan: hoe herken je dat in jezelf, als je probeert je eigen hogere zelf, je gevoelens te scheiden van je persoonlijkheid? Ik vind dat heel moeilijk. Jij zag het, jij herkende het in mij, maar ik niet. Ik dacht dat ik gewoon goed bezig was.

Zohra: Dat was je ook wel.

--- Maar niet volgens de bedoeling van het hogere zijn.

Zohra: Nou, dat moet je niet zo zeggen. Kijk, dit is nu weer onze oude waarden bepaling. Nu geef jij een waardeoordeel vanuit jouw oude denkpatronen, jouw oude emotiepatronen terwijl je met die nieuwe inzichten eigenlijk helemaal geen oordeel daarover moet hebben, maar daarin je vreugdetraan herkennen; die viel zomaar maar beneden, een zilveren vreugdetraan. Want daardoor is er iets in jou gebeurd. En dan mocht ik je dat wel aanreiken, maar het hele werk heb je toch zelf gedaan.

--- Wat me opvalt is dat je het de hele tijd met de negatieve dingen benadert. Hoe vaak hebben vrouwen niet, alleen door het feit dat zij mooi waren, dat zij er waren, mannen opgewekt tot heldendaden, tot kunstwerken ed. Die kant zit er ook bij en die mis ik.

Zohra: Dat is natuurlijk waar, maar ook daar zaten de machtstrillingen vanuit de oude angst in, van de vrouw. Hoe mooi zij ook was, hoe zij ook die man inspireerde tot de prachtigste kunstwerken, tot geweldige evoluerende staatszaken en gebeurtenissen, toch zat daarin een miskennis van haar eigen hogere zijn.

--- Maar ik ben bang dat als die prikkel van die miskennis er niet in had gezeten, dat die vrouwen die mannen op die zachte manier niet zover hadden kunnen brengen.

Zohra: Dat is ook waar. Alles heeft waarheid. Dat is nu juist nodig geweest, tot nu toe. Maar dat heeft de geschiedenis zijn kleuring gegeven, de geschiedenis zoals die tot nu toe is geweest, onze hele cultuur. Dat was een bepaald niveau, dat moest gebeuren. En nu komt er een nieuwe geschiedenis, een hele nieuwe cultuur zelfs, en die wordt dan gekleurd door wat die vrouw nu weet en er nu anders mee omgaat. En dan zeg jij: jij belicht alleen het negatieve, maar ik moet juist dat negatieve belichten om te laten zien dat het in wezen niet negatief was maar noodzakelijk was en een evolutieproces is geweest, dus niet echt negatief.

--- Ik heb de hele tijd het idee als wij achter de oude, voor mijn part miskenningsmacht van de schoonheid van het vrouwelijke konden komen, dat wij dan juist omdat wij dat dan weten, dat om kunnen draaien.

Zohra: Waarom denk je dat de vrouw van nu zich liever, hoe moet ik het zeggen om niemand te kwetsen, in een oude spijkerbroek kleedt? Dat merk je toch ook bij de jongeren? In de vrouwen van nu leeft dit begrip al, maar dan wordt het weer in die wat lelijke vormgeving in het bewustzijn gebracht.

--- Ik snap dat niet, waarom kleedt een vrouw zich dan lelijk vanwege die miskennis?

Zohra: Neem het voorbeeld van iemand die in een oude spijkerbroek naar de schouwburg gaat. Zij wil dan laten zien dat zij zich niet door de omstandigheden van een sjieke schouwburg en netjes samen uit gaan laat beïnvloeden. Maar zo doen wij allemaal, zo doet de hele maatschappij. En dat is wel een hele tijd nodig geweest, eeuwenlang eigenlijk, maar dat moet niet nodig blijven, want dat is onwaardig aan ons hoogste zijn, in het bewustzijn wat we nu hebben.

--- Terwijl als het hogere zijn meer bewust wordt, ga je je weer mooier kleden.

Zohra: Ik bedoel ook niet dat we ons moeten opsieren met goud en diamanten, maar wel dat je je kleeft naar de omstandigheden. In het bos trek je een lekkere oude broek aan. Alles heeft zijn eigen waarde, en laat alles in die waarde. Waardoor je dus het geheel, de totaliteit van de waarde van het universum verhoogt.

Polariteiten en de angst om ze te herkennen

--- Ik hoor dat het michaëlische steeds verwoord wordt als de liefde. Het luciferaanse is de geestkracht. Maar ik heb het gevoel dat als we de liefde in hogere zin alleen koppelen aan het michaëlische, dat we dan de liefde is misschien te eng bezien. Ik heb het gevoel dat het luciferaanse ook in dat begrip thuishoort.

Zohra: In de wet van synchroniciteit is het niet mogelijk om in het een de liefde te hebben en in het andere niet. Beide aspecten, beide aangezichten van God komen voort uit de liefde. Alleen daardoor konden zij ontstaan. Wanneer wordt gesproken over het michaëlische in de liefde, dan wordt daarmee bedoeld de vormgeving in de liefde. De geestkracht komt voort uit de liefde, doch zet zich in het bewustzijn voort. Het zusterschap, het vormgevende, is de andere kant van de liefde, is het in materie brengen van de liefde. Nu is geestkracht die in bewustzijn wordt gebracht, natuurlijk een bepaalde mate van vormgeving in materie, dus vanuit de liefde. Maar daar is het dan nog zodanig universeel dat zij pas tot werkelijke liefde in de vorm kan komen door de kleur die de mens daaraan geeft, de vorm die de mens daaraan geeft. En dat is heel groot proces.

--- Is het dan zo dat de angst waar mannen mee zitten verschillend is van de angst waar vrouwen mee zitten en dat dit verschil precies voortkomt uit het principe van het mannelijke en het vrouwelijke? Dat de angsten van de mannen zich vooral zullen richten op het komen in de stof, het gaan naar beneden toe, het gaan naar het donker toe, en bij vrouwen op het tegemoet treden van het licht enz...?

Zohra: Je moet die vraag anders stellen.

--- Klopt het wel dat de angsten bij mannen anders zijn dan bij vrouwen, precies vanuit het principe van het mannelijke en vrouwelijke?

Zohra: Angst bij de man is hoofdzakelijk dat het hoger wezen van de ziel zijn vuurkracht zal ondermijnen. Angst bij de vrouw is de angst dat het hogere wezen van de ziel ondermijnd zal worden door het vuur.

--- Als het gaat over het aanvoelen van al dat synchrone dan is het net alsof het nog hol is. Ik heb het gevoel dat er iets moet gebeuren in ons, dat als het ware het gevoel van de liefde, het hart een soort vurige bol wordt, als een zon, dus dat de liefde in ons als het ware gaat branden en dat dat die eenheid en het synchrone doorstroomt, maar hoe komt het zover?

Zohra: Ja, maar die zon in ons, dat die liefde zo zal kunnen gaan branden, heeft tot nu toe een haast vernietigende uitwerking gehad omdat het in vuur werd omgezet, of teveel in water. Er is ooit een tekst gegeven: laat u niet vernietigen door het vuur en niet overspoelen door het water.¹

--- Maar nu kan het anders, maar hoe moeten we dat opvangen, want ik heb het gevoel dat het echt kan nu.

Zohra: Ja, dat kan echt nu. Het betekent dat in het nieuwe tijdperk van nu het onderbewustzijn zodanig bewust gaat worden dat dat een geweldig gevaar voor de mens kan zijn, want hoe gaat hij daarmee om, hoe wordt hij daardoor beheerst in zijn stoffelijk leven?

--- De leer van Lao Tse, het Tao, is gebaseerd op het evenwicht, het evenwicht van principes. Maar je kunt nooit op hetzelfde evenwicht blijven staan, want evolutie kan alleen maar bij de gratie van verstoring van het evenwicht. Dat is dus nu gaande.

Zohra: Ja, maar toch is verstoring van het evenwicht een aspect van het geheel. Tot nu toe was het altijd de dualiteit, nu moet het een polariteit zijn waardoor het niet is als een haaks op elkaar staan maar als een evenwicht van verschillende vormen die toch tot een eenheid kan komen.

onbekende potenties in het vrouwelijke deel van de mens

--- Ik heb het gevoel dat in het vrouwelijke van de mens, dus óók in het vrouwelijke van de mannelijke mens, potenties liggen die zowel een bedreiging als een zegen kunnen zijn voor de voortgang in het zusterschap. Tot nog toe is het zusterschap uit alles wat gezegd en geschreven is nog iets waar je achteloos aan voorbijgaat. Wat is het in de mens dat de mens tegen zichzelf verbiedt om aan die potenties te raken.

Zohra: In wezen,- en dit is een hele hoge mystieke waarheid, in wezen de oerdrang vanaf de gevallen engelen,- om gelijk te willen zijn aan God. Dat is wat in de mens een zodanige individuatie heeft aangenomen dat de mens daardoor al de eeuwen door die hoge geestkracht steeds heeft aangewend om deze hoge geestkracht in de persoonlijkheid te bevestigen. Maar de werkelijke bedoeling hiervan is dat de mens deze hoge geestkracht aanwendt om zijn hoogste zijn in de persoonlijkheid te bevestigen. Daar zit een heel groot verschil in! En in dat zusterschap wat nu naar de mens toekomt, dat nu gaat komen in dit aquariustijdperk, ligt een veel grotere potentie door een veel hoger bewustzijn, door de vernieuwing van inzichten, om juist dat hogere zijn van de mens in de persoonlijkheid te bevestigen, om dat voor elkaar te krijgen.

--- Welke potenties?

Zohra: Dat is: niet - ik zal beginnen met niet, dat is duidelijker dan wanneer ik begin met wel. Niet door de angst zichzelf niet te kunnen bevestigen en de vormgeving van deze hoge michaëlsche energie die in de mens aanwezig is, dus dat werkelijke zusterschap, tot werkelijkheid te maken. Dus niet die angst. Niet vanuit die angst, die de basis is en blijft, de macht willen hebben om dit hogere zijn in die persoonlijkheid te verenigen tot het alleen vrouwelijke in de stof. Dan wordt het een macht.

--- Die potenties hebben te maken met de verbindingen die tussen de mensen in zitten. Je hebt het over synchroniciteit, dat is een van die verbindingen, maar we weten alleen de verschijningsvorm daarvan. Tot nog toe kunnen wij niet raken aan de hoedanigheid daarachter. Als wij daaraan zouden kunnen raken zouden wij daarin werkelijk de vernieuwing van de aarde of de vernietiging van de aarde kunnen veroorzaken. Wat houdt ons daarvan af, of zijn we nog niet zover dat je dat kunt zeggen?

**Gij mens zult alleen vanuit uw zijn in Mij, uw Schepper
tot werkelijk inzicht kunnen komen
hoe vanuit Mijn zijn de wegen zo zijn gegeven
dat gij Mijn zijn in uw zijn
tot eenheid zult brengen in uw stof.**

**De synchroniciteit waarover is gesproken
is dat dit gegeven behoort tot uw mogelijkheden,
in uw potentie, voor de volle honderd procent
aanwezig is in ieder mens.**

**En dat gij in de loop der eeuwen nodig hebt gehad
dat gij eerst datgene wat gij negatief noemt,
deze aspecten, deze negatieve aspecten had uit te werken
opdat het bewustzijn zich zodanig kon evolueren
komend tot het punt waarop gij nu zijt gekomen
om met dit bewustzijn nu
deze negatieve aspecten te herkennen als zijnde de lichtpunten
in de duisternis die gij behoeft,
zodat gij nu vanuit een andere zienswijze,
vanuit een ander inzicht
kunt kijken naar uw eigen negatieve aspecten
die in wezen uw vreugdetranen zijn.
Want deze vreugdetranen brengen u
tot het waarachtige zusterschap,
tot de vormgeving in uzelf, in uw stof
van Mijn hoogste zijn.**

**Opdat gij en Ik
deze eenheid tot in uw en Mijn hoogste bewustzijn
zullen kunnen uitwerken.
Want gij mens bepaalt voor Mij, uw Schepper,
de wijze van bewustwording van Mijn zijn in u.
Zo zal niet zijn de een zonder het ander.
En dit gegeven zal u in het komende tijdperk
zodanig duidelijk worden
dat gij daardoor uw sluimerende potenties hierin
tot grote kracht en daadwerkelijke bewustwording
zult kunnen vormgeven.**

Zohra: Is het beantwoord?

--- Als ik heel eerlijk mag zijn, niet tot in die concrete mate waarop ik gehoopt had.

Zohra: Dan moet je nu vragen daarover. Je mag zin voor zin uitdiepen.

--- Er zijn in het onbewuste van mensen, en dus tegelijkertijd in de gemeenschap van de zielen van mensen, in het vrouwelijk gedeelte van de mensheid dingen die gemeenschappelijk zijn, waarop dus die synchroniciteit, magie, en allerlei andere dingen gestalte kunnen krijgen. Wat is dat precies en hoe kunnen we daar constructief bewust en positief mee omgaan?

Zohra: De magie zoals jij dat noemt, in het vrouwelijk deel van de mensheid van eeuw tot eeuw is (als, ik zie een slang) een slinkse wijze van bevestiging geweest, die die vrouw niet op een andere wijze kon doen, daar dat niet werd getolereerd door de maatschappij, door de structuren, de culturele achtergronden enz. Dus heeft dit hoger weten zich op deze wijze - ik zie alweer die slang dat heeft met de slang in het paradijs te maken.-gemanifesteerd.

--- Er moeten lagen bestaan die wij mensen gemeenschappelijk hebben. Die lagen daar gaat het mij om.

Zohra: Het gemeenschappelijke is die oerdrang en dat oerweten om dat hoger zijn in die stof te bevestigen. En dan zie je dat het mannelijk deel zich een andere wijze zoekt en het vrouwelijk deel ook een andere wijze. En dat moest ook zo, dat is niet negatief oordelend, maar dit moest zo. Zo gingen ze ieder hun eigen weg opdat zij nu in het komende tijdperk tot een eenheid zullen geraken.

--- Wat betekent dat precies op die gemeenschappelijke lagen, onbewust gemeenschappelijk, bovenbewust gemeenschappelijk, dat daar het negatief ervaren tot de vreugdetranen zullen kunnen worden. Ik kan het nog concretiseren: wat betekent het, wat kunnen we doen om die onbewuste dingen van synchroniciteit, die onbewuste dingen van magie, die onbewuste dingen van gemeenschappelijkheid tot constructieve bewuste stralende dingen te maken; er moet iets anders zijn.

Zohra: Ik zou haast zeggen: leringen volgen, inzicht verkrijgen, maar vooral de genade toelaten in jezelf van het durven toestaan te zijn dat hogere zijn. Dat is een genade die we onszelf niet toestaan in onze struggle for life en onszelf moeten bevestigen. Dit is een genade, een hele hoge genade die in onszelf aanwezig is en die wij ons niet durven toe te staan vanuit die grote angst - en dat heeft met de lagere gebieden te maken - die die oerdrang om in die stof dat hoogste te kunnen integreren, tegenhoudt. Die oerdrang vanuit die hogere gebieden, individuatie verkrijgend door de sferen heen, komend in de lagere gebieden van de mens, daar bepaalde vormgeving aannemend, bepaalde kleuring, en die vormgeving en die kleuring wordt dan veroorzaakt door datgene wat in dat onderbewustzijn nog latent aanwezig is en in dit leven opnieuw wordt gereactiveerd.

--- Het gaat me niet om wat individueel gebeurt.

Zohra: Nee, het gebeurt collectief. Want als dat individueel gebeurt dan is de wet van synchroniciteit dat dat collectief is, want het is een gegeven. Dus ook de potentie van healing daarin, van heelmaken, van genade is ook een gegeven, is ook collectief en individueel.

--- Als het de oerdrang van de mensen is om aan God gelijk te worden hoe kan dan het werkelijk beleven, het collectieve beleven, het vrouwelijk beleven daarvan een gevaar zijn voor het voortbestaan van de aarde.

Zohra: Het aan God gelijk willen zijn, wat de mens in het bewustzijn gebracht heeft tot daar waar hij nu staat; is vuur. Alleen maar vuur kan veroorzaken dat de mens ten onder gaat aan vuur. Dat is de mannelijke kracht. Nu het vrouwelijke. Het water, het onderbewustzijn, het verkeren in de vorige levens, het inzicht verkrijgen in alles wat daarin aanwezig is en dan het daarmee werken.

het mannenlichaam, het vrouwenlichaam, twee eindpunten van één bedoeling?

--- Ik kan me heel levendig voorstellen dat ik, gewoon als de mens die ik ben, contact heb met mijn geestkant, contact heb met mijn zielkant. Wat is er dan speciaal in het vrouwenlijf, wat ik dan heb, wat mij dan beter dan een man geschikt zou maken voor ietwat meer affiniteit met de zielekant. Wat is het in het mannenlijf van de man wat hem beter geschikt zou maken voor het contact met de geestkant.

Zohra: Maar dat is eigenlijk niet waar. Ik hoor heel duidelijk: dat is helemaal niet waar, heel streng. Ga er maar op door, Hij is daar streng in dus dat heeft een reden.

--- Waarom wordt zelfs in jouw leringen, waar jij zoveel ruimte inruimt voor het vrouwelijke ed., toch nog gezegd: vrouw en het vrouwelijke, man en het mannelijke?.

Zohra: Omdat in de vrouw het mannelijke, het vuur van de geestkracht, niet als geest werd herkend, maar door haar lagere ziele gebieden, haar ongezuiverde onderbewustzijn in haar persoonlijkheid als een lager vermogen van geestkracht naar buiten kwam. Dus nu moet de vrouw dat vuur van die geestkracht eerst heel duidelijk in zichzelf herkennen. Dus daarom komt dat nu juist in die vrouw naar voren. Het is zo dat als je niet hebt herkend wat essentieel is, je daar ook niet mee kunt werken.

--- Ik kan me legio vrouwen voorstellen die toch behoorlijk met hun geestkracht werken, desalniettemin hebben zij nog steeds een zeer vrouwelijk lichaam.

Zohra: Is een vrouwelijk lichaam mis?

--- Nee, maar ik vraag waarom, wat maakt het nou geschikter, de ene vorm voor die zijde en de andere vorm voor die zijde.

Zohra: Omdat die vrouw, vanuit de integratie van deze geestkracht, deze mannelijke geestkracht, dit vuur nu moet brengen in het vrouwzijn. En wanneer de gehele vrouwheid van het hele mensdom dat heeft herkend - dat duurt heel lang - dan komt er een androgyne mens, die beide heeft overstegen. Maar dan zal die man tegelijkertijd,- dat is dan even een spitsroeden lopen zie ik-, dan zal die man dus dat vrouwelijk zijn in zichzelf eerst tot waarachtigheid hebben moeten gebracht in de stof, anders gaat het niet samen.

--- Wat precies maakt een mens, als het een vrouwelijk mens is, zo gevoelig voor het vrouwelijke, de ziel, en wat, heel concreet, stoffelijk, maakt een mannelijke mens, in een mannelijke vorm, zo geschikt voor meer affiniteit met het geestesgedeelte van wat de mens is.

Zohra: Met het vuur, het kosmisch vuur.

De sprong van de engel Lucifer om te willen komen, door de hoge moed, dus vanuit de oerdrang van het goddelijk zijn, tot gelijk zijn aan God, gelijk willen zijn aan God. Dat is het bewustzijn, dat is het absolute mannelijke vuurelement. En in de man, in de verdichting van al die dimensies vertegenwoordigd in het mannelijk zijn in de stof. Het moet ook zo blijven, maar,- en dat is een heel groot maar-, in die struggle for life, in al die jaren, dat dat mannelijke vuurelement tot stof moest worden in die man, kon maar één spoor, als ik het zo mag noemen, ontwikkeld worden. Meer kon die mens niet dragen, daar was zijn vermogen niet op berekend. Nu door de evolutie van vooral dat mentale vermogen, van juist het lagere mentale vermogen is de mens zover klaar dat hij het wel aankan. Waardoor dat hoger mentaal vermogen nieuwe impulsen krijgt en die mens kan raken in zijn werkelijk gevoel, dus in zijn liefdes-zijn en liefdes-mogelijkheid. En ik bedoel absoluut niet de emotiegebieden van troosten en liefhebben en vrijen - dat hoort er ook allemaal bij, maar wat hier bedoeld wordt is in de totale hereniging, dus de liefde van dat mannelijk en dat vrouwelijk.

--- Waarom heeft dan geestkracht als hij in de stof komt de vorm - nu stel ik het echt vrij cru en grofstoffelijk - de vorm van een mannenlichaam, waarom heeft het ziele element als het in de stof vorm gegeven wordt de vorm van een vrouwenlichaam.

Zohra: Dat is ook weer niet helemaal waar, want niets is totaal. In het komende tijdperk, dat is juist wat ons nu wordt gegeven in de nieuwe inzichten, is dat in die man het vrouwelijke concreet duidelijk moet worden. Dat in die vrouw het

mannelijke concreet duidelijk moet worden. En dan nu, hoe gebeurt dat, vanuit welke dimensies gebeurt dat, vanuit welke niveaus gebeurt dat, vanuit welke integratie gebeurt dat?

--- Wat maakt dat het vrouwelijke lichaam de ontvangst is van de vrouwelijke energie? Wat in het vrouwenlichaam koppelt de vrouwelijke energie?

Zohra: De totale overgave, maar dan zonder ook maar enige afhankelijkheid, want de vagina van de vrouw is de ontvangenis van het bewustzijn van de lagere gebieden, en daar zal zij dus de mannelijke geestkracht ontvangen, maar dan vanuit een onafhankelijkheid, dus niet geïnfiltreerd door allerlei bijkomstigheden, emotietrillingen en wat er ook allemaal maar mag zijn. En dat is: zo boven, zo beneden.

--- En nu de vraag andersom: wat van het mannelijke lichaam maakt dat de mannelijke energie gekoppeld kan worden aan het mannelijke lichaam.

Zohra: De penis, dus het penetrante, het doordringen van het bewustzijn van boven naar beneden, in het lotuschakra en uiteindelijk in het vrouwelijke vanonder, in de stoffelijke gebieden. Dit hoort erbij, - dit is heel belangrijk.

waarom spreken in die termen van polariteit?

--- Ik hoor steeds maar vragen over man, vrouw. Ik raak een beetje de weg kwijt. We gaan naar een hoger bewustzijn, naar een geheel van leven, van mineralen, planten, dieren, mensen, het geheel van de aarde.

Zohra: Waarom werd een groot stuk van deze middag vooral gebruikt om het mannelijke aan de ene kant, het vrouwelijke aan de andere kant zeer, zeer duidelijk te belichten. En dan niet als dualiteit, maar als polariteit. Omdat alleen door de integratie van het mannelijk en het vrouwelijk de eenwording van het volmaakte zijn via het bewustzijn, en daardoor via vormgeving in het zusterschap, tot werkelijke transformatie en totale, maar dan ook totale verandering van de gehele mensheid zal leiden.

Het is zo verschrikkelijk belangrijk dat de mens, die nu geplaatst is of in een man of in een vrouw, vanuit haar vrouw-, vanuit zijn man-zijn, juist daarin die integratie volbrengt. Want in dit leven heb je dit lichaam en dit zijn nodig om dat te kunnen. In je volgend leven ben je misschien Pietje als je nu Marietje heet en als je nu Pietje heet ben je dan Marietje.

Die integratie die dan komt, die overstijging van de gebondenheid aan dat vrouwelijk zijn van die vrouw, dat mannelijk zijn van die man, daar gaat het om. Dat heeft met vernieuwing van bewustzijn te maken, waardoor je in je volgend

leven een zodanige vernieuwing van bewustzijn hebt, dat je dan dat leven in die vorm, man of vrouw, vernieuwend aan kunt gaan, kunt verwerken, beleven, doorleven. Hetgeen betekent dat die mensheid, dus in die komende tweeduizend jaar tot een enorm groot transformatieproces heengaat. En zal worden een werkelijke eenheid, dus een androgyn wezen. Maar niet alleen dat, dat is dan wel verschrikkelijk belangrijk, maar waar het om gaat is dat dit wezen deze integratie, dit androgyn-zijn in dit hele universum brengt, waardoor de gehele aarde in bewustzijn verhoogd wordt, het dierenrijk, het plantenrijk. Waardoor dan uiteindelijk gebeurt wat in de teksten steeds staat, dat die mensheid een nieuwe aarde in een nieuwe hemel zal vormen.

Want vergeet niet dat de geestelijke wezens in onze universele broederschap niet afhankelijk zijn, maar wel absoluut synchroon gaan met het bewustzijn wat wij als aardlingen hebben. En ook met de vormgeving door ons zusterschap in de stof, ons werken daarmee. Zo boven, zo beneden.

Wat dus ook betekent dat de bevolking - zal ik het maar noemen - in de sferen, in de hemelen tot een vernieuwing van vormgeving door het bewustzijn kan gaan komen, omdat de aardling daarin met hem samengaat. Waardoor hoger dan deze stof, in de fijnstof, spiritueel en uiteindelijk in de geest een zo grote vernieuwing komt dat er daardoor een nieuwe cyclus zal ontstaan.

--- Betekent dat dan ook eerst vernietiging van wat er hier is, om tot vernieuwing te komen?

Zohra: Dat hoeft niet een totale vernietiging te zijn. Dat heeft met die inzichten van nu te maken, dat bepaalde vormen van vernietiging misschien ergens zo hier en daar wel nodig zijn, maar niet hoeven te leiden tot een totale vernietiging.

--- Hoe zal de technologie dan opgevangen kunnen worden tot een nieuw maatschappijbeeld, de geestkracht tot in het gevoel?

Zohra: Dat zal dan bestaan dat mystiek, zoals dat hier wordt gegeven, in concrete omzetting van de fysica zal plaatsvinden. Waardoor geest niet meer een onzichtbaar iets, maar een duidelijk zichtbaar beleven voor de stoffelijke mens zal zijn.

--- Wat is de spirituele betekenis van het woord: Mijn ziel verheft de Heer.

Zohra: 'Mijn ziel' bestaat uit verschillende dimensies, uit de hogere en lagere dimensies. De persoonlijkheid verhoudt zich daarmee van leven tot leven. 'de Heer', de Heer van het Licht, de Zonnelogos zal pas verheven kunnen worden door de ziel, waardoor de ziel wordt opgeheven, wanneer de lagere dimensies van dit zielewezen in de persoonlijkheid getransformeerd worden door de hogere gebieden van dit zielewezen in die persoonlijkheid. Dan wordt

opgeheven het wezen mens, het bewustzijn in dit universum, maar ook de Heer, de Zonnelogos van het Licht. Niet omdat Hij dat bewustzijn niet zou hebben, dat is er wel, maar omdat de uitdrukkingsmogelijkheid, dus de vormgeving daarvan van een hogere dimensie zal zijn. Dat is het verheffen van ik zou haast zeggen van elkaar.

--- Je hebt laatst gesteld dat de ziel de persoonlijkheid waardig moet achten om zich daar doorheen te uiten. Dit is, denk ik, een heel actief proces, met een duidelijke keuze vanuit de ziel. Als gesteld wordt dat je persoonlijkheid zodanig gevormd moet zijn dat zij de aandacht trekt van de ziel, wat gebeurt er dan in het zielewezen, welk actief proces speelt zich daar af om zich te richten op de persoonlijkheid?

Zohra: In de ziel zijn de zeven gebieden natuurlijk helemaal vertegenwoordigd, de hogere gebieden, het middengebied - wat een tussenfunctie heeft - en de lagere gebieden. Die zijn in de persoonlijkheid weer terug te vinden. Je zei iets wat me trof: wanneer de aandacht van de ziel gevestigd wordt op de persoonlijkheid: dat is heel leuk uitgedrukt. Dat betekent dat in die eeuwen achter ons liggend, de geestkracht in een onbewuste staat in de menselijke persoonlijkheid terecht kwam, gevormd werd door het onbewuste, latent aanwezig in de mens, en daarna tot uitdrukking kwam in zijn persoonlijkheid. Wat nu gebeurt is dat de geestkracht in een veel bewustere staat tot het bewustzijn van de mens doordringt, daardoor datgene wat in het onderbewustzijn aanwezig ligt veel directer en bewuster belicht, waardoor deze persoonlijkheid de vormgeving daaruit voortspruitend tot een bewustere staat kan brengen in zijn denken, spreken en handelen.

Nu over de aandacht van de ziel die gevestigd wordt op de persoonlijkheid. Altijd is het zo geweest dat de persoonlijkheid uiteindelijk de aandacht moest vestigen op de ziel, om zich bewust te worden dat daar een ziele persoonlijkheid was, een hogere persoonlijkheid in zichzelf aanwezig, waardoor zijn egoïsche, zijn menselijke persoonlijkheid zich kon uitdrukken. Het betekende verlossing van één kant. De wet van synchroniciteit is nu zo dat verlossing van beide kanten zal komen. Dat ook de ziel in haar lagere gebieden verlossing moet verkrijgen door de vormgeving, die de persoonlijkheid geeft aan het bewustzijn van de geestkracht. Het betekent dat de persoonlijkheid nu geacht wordt, na duizenden jaren van evolutie, zich zodanig van de geestkracht in zich bewust te kunnen zijn dat hij daardoor de lagere gebieden van de ziel kan verlossen, opdat er geen herhaling, geen karmische herhaling, meer hoeft op te treden. Daardoor komt er verlossing naar beide kanten: ziel naar persoonlijkheid, persoonlijkheid naar ziel. Dat resulteert uiteindelijk in een zodanig geïntegreerd hoger bewustzijn dat die gehele mens een niveau verder gaat komen, en dus het hele universum om hem heen, - dat is ook een synchroniciteit.

diepere duiding van het feminisme

--- Zusterschap sluit mannen toch niet uit?

Zohra: Alsjeblieft niet. Zusterschap is het totale menszijn in wezen, dus het vrouwelijke in die man juist eruit halend en tot bewustzijn brengend.

--- Wat betekent zusterschap voor vrouwen nu, wat betekent het voor mannen en wat betekent het voor mannen en vrouwen? Ik heb toch het gevoel dat daar zoals we nu zijn een verschil in is.

Zohra: Dat zijn drie vragen. Om bij de eerste te beginnen, dan spits ik hem toe op vrouwen alleen. En vrouwen alleen bestaat niet, want wij zijn ook mannen geweest, mannen hebben vrouw in zich, maar je bedoelt vrouwen nu als vrouw in de stof zijnde.

Vrouwen nu in een totaal zusterschap erkennend dus het mannelijk element in zichzelf, geestkracht, universele broederschap en dat integreren in het vrouwzijn van die vrouw van nu zodanig dat daaruit voortkomt het werkelijke zusterschap.

Dus niet alleen maar - en dat is niet een oordeel maar even een nadruk erop het even belichtend - niet alleen strijden, tot erkenning komend van het vrouwzijn, het is veel meer, het is veel dieper, het is veel groter.

--- Hoe zou dit, wat je nu zegt, een verdieping kunnen geven aan het feminisme?

Zohra: De vrouwen in het feminisme, zeker zij die het feminisme dragen, hebben ervoor gezorgd dat in de wereld de ogen open gingen voor datgene wat de vrouw is. Maar wanneer het feminisme daarbij blijft stilstaan, schiet zij aan haar doel voorbij.

De verdieping in het feminisme zal daaruit bestaan, vanuit een veel dieper, vanuit een veel hoger niveau, dat erkend wordt dat in de mens bestaat het vrouwelijk deel, het vrouwelijk gezicht van God. Hetgeen betekent dat in de mens aanwezig is de michaëlsche kracht om de luciferiaanse kracht - die van een hoge liefde en een zeer hoge grootheid is - tot in de stof in diezelfde vorm van grootheid en hoogheid te kunnen brengen.

--- Ik heb een vraag waar misschien veel meer achter zit, maar simpelweg: waarom zijn hier meer vrouwen dan mannen aanwezig?

Zohra: Het simpele antwoord is dat vele mannen om deze tijd nog aan het werk zijn. Het minder simpele - misschien is dat wel het aller simpelste - is dat in de vrouw in het komende tijdperk het bewustzijn van dit hogere zijn heel, niet alleen duidelijk maar heel dringend ontwaakt.

Want het is nodig. En dat het ontwaken in die vrouw, de herkenning van dat vrouwelijke in de man teweeg zal brengen. Waardoor de man zijn eigen vrouwzijn kan herkennen.

Het ligt ook in de liederen die een keer zijn gekomen, dat de man smeekt: vrouw laat mij jouw werkelijke gezicht zien, want dan zullen wij dat verloren paradijs weer betreden.²

--- Ik meen dat dat een evenredigheid is, ook naar de kant van de vrouw toe. De begrippen animus en anima, dat is een wederzijdse ontdekking van dat gezicht neem ik aan, waar de vrouw meer haar animus en de man de vrouwelijke aspecten ontdekt.

Zohra: In die liederen vraagt de vrouw aan de man: waarom is jouw hart zo hard als en duistere rots, waarom is daar geen plaats in dat hart voor mijn werkelijke vrouwzijn? Die vrouw vraagt dat vanuit haar vrouwzijn op een speciaal gebied, de man-vrouw relatie. Maar die vrouw vraagt dat in wezen, zoals het mij werd gegeven, vanuit haar hoger zijn, dus ook de vrouw in de man.

--- Het woord emancipatie is ook even gevallen, en feminisme. Als de vrouw vraagt aan de man om iets zachter te zijn oftewel aandacht te geven aan zijn vrouwelijke eigenschappen, merk ik vaak op een wat harde toon van de vrouw. Ze vroeg dat als het ware met een mannelijke stem aan de man om zijn vrouwelijke kanten wat meer te tonen.

Zohra: Dat is waar wat je zegt, en ook dit staat in die beide liederen, dat de man tegen de vrouw zegt: ja maar zoals jij op mij overkomt herken ik alleen mijzelf daarin, mijn manzijn, waar is jouw vrouwzijn dan?

--- Ik heb het gevoel dat hoe meer ik ervaar wie ik ben, me bewust ben wie ik ben,- en nu ben ik een vrouw,- dan is het net alsof allerlei levens als man nu bij elkaar komen, maar wel aanvulling behoeven. Mijn mannelijk zijn komt samen, ik heb het nog niet omgevormd, maar het nadert en op een of andere wijze moet het androgyn worden.

Zohra: En dat is nu het dringende waar ik in de inleiding over heb gesproken. Dat is zo verschrikkelijk belangrijk, dit staat gewoon te dringen dat dat samen kan gaan komen, want daardoor komt er een vernieuwing van niet alleen inzicht en bewustwording, maar ook in daad, in doen, in menszijn; menszijn is man en vrouw samengevoegd.

--- Is dat zo dat nu in mijn leven als vrouw alle mannelijke bewustzijns die ik heb gehad, hoger en lager, dat dat allemaal in het nu kan, in de persoonlijkheid? En dat dat bij allerlei mensen speelt en dat dat wacht op omvorming?

Zohra: Alle lijkt me wat veel, maar aspecten hiervan wel, en dat speelt natuurlijk in iedere mens, hetzij man hetzij vrouw. Maar daar zit dus ook de macht van de vrouw en wederom de verkeerde kant. Ja, het spijt me, er werd me gezegd waarom belicht je steeds het negatieve, maar door het negatieve te belichten - en dat is helemaal niet negatief - maak je het juist positief en dan wordt het blijkbaar duidelijk bij ons mensen. Want het zwaard des onderscheids is daarnaar gericht.

Dus wanneer in de vrouw het mannelijk element, het mannelijk zijn heel duidelijk gaat worden, krijgt zij ook herinneringstrillingen, inzichten vanuit andere levens. Hoe reageert zij dan als de vrouw die zij nu is, vanuit die begrippen van werkelijk zusterschap, op deze elementen die nu naar voren gaan komen?

--- De vraag is wàt er dan naar voren komt uit dat onderbewustzijn. Is het dan zo dat alleen de reeds verwerkte delen van het mannelijk zijn bij de vrouw uit het hoger bewustzijn geleidelijk aan ter beschikking komen of dat de vervorming in het onderbewustzijn ook mee gaat trillen.

Zohra: Die gaan ook meetrillen natuurlijk. Nooit maar een aspect, dat kan niet. Dat is die synchroniciteit dan weer.

--- Dat betekent dat de zuivering plaatsvindt op twee fronten: als vrouw verwerk je je vorige levens als vrouw, de miskennis etc., maar om tot een echte integratie met je mannelijke kant te kunnen komen moet je ook je mannelijke onderbewustzijn al een stuk zuiveren. Nu denk ik dat je dat als vrouw veel moeilijker kunt, dat mannelijke onderbewustzijn zuiveren dan als man.

Zohra: Dat hoeft niet, want dat mannelijke onderbewustzijn gaat ook spelen nu in de vrouw van nu, in het komende tijdperk. En dat vrouwelijke onderbewustzijn gaat ook spelen in de man van nu in het komende tijdperk.

--- Maar dat komt partsgewijs. Je bent voornamelijk bezig met je eigen geslacht zal ik maar zeggen, en daar heb je in eerste instantie ook al genoeg aan, daarna komt die andere kant geleidelijk aan binnen sijpelen.

Vau

--- Een heel andere vraag: tijdens de meditatie zag ik een witte driehoek met gouden Hebreeuwse letters opdoemen. Is dat toeval of is dat logisch?

Zohra: Dat is logisch.

--- Ik heb geen enkele verbinding daarmee.

Zohra: Dat denk jij, vanuit je oude denkpatronen. Je hoger bewustzijn weet beter, dus geeft je dat door. Dus jouw denken, vanuit de denkpatronen die je zelf hebt geschapen in dit leven, gebaseerd op alles wat in het onderbewustzijn zit zegt tegen jou: ‘maar ik weet dat toch helemaal niet, ik heb niets met Hebreeuws te maken, dus dat kan niet.’ Maar dat hoger bewustzijn heeft dat al doorbroken.

--- Iemand anders zag toch ook Hebreeuwse tekens vandaag. Is dit niet hetzelfde?

Zohra: Dan is het Zain Beth Lamet, wat een paar jaar geleden doorkwam. ‘Zain’ is het zwaard des onderscheids, ‘beth’ is het huis en ‘lamet’ is beweging. En zojuist hoorde ik het ‘Vau’, dat is de ontvangst en de verbinding van deze drie in het mensdom.

Jaren geleden heb ik ook doorgekregen: ‘Aspha enahe malkut elohim’. Dat betekende het vrouwelijke zal het koninkrijk Gods zichtbaar maken.

--- Kun je Zain Beth Lamet nog eens uitleggen?

**‘Door het zwaard des onderscheids
zult gij in een zodanige evolutie, beweging,
spiraal van evolutie en beweging komen,
dat gij uiteindelijk zult komen
tot het huis uws Vaders.’**

--- De eerste vertaling van ‘Aspha enahe malkut elohim’ was: het vrouwelijke zal het koninkrijk Gods zichtbaar maken. Die andere vertaling is: zij zal het koninkrijk brengen met haar ogen.

Zohra: Hier kun je het begrip ogen in alle dimensies gaan uitwerken. Wat is ogen: kijken naar, ook het zichtbaar maken. Het is het oog van de ziel, gericht op het onderbewustzijn en ontvangend van het hoger bewustzijn. In het midden staat dan die mens, het vrouwelijke van de mens.

spiritualiteit niet meer alleen op mannelijke termen - wat moeten mannen daarmee

--- Er speelt mij steeds een ander beeld door de geest, wat hier misschien mee samenhangt. Jezus wordt genoemd de 'Zoon van God' en wij zijn geroepen allen zonen Gods te zijn.

Dat gaat in mannelijke termen. Ik hoor in sommige gedeelten door jou doorgegeven, spreken van de dochter van Jericho. Heeft dat iets daarmee te maken als een tegenpool?

Zohra: Ja, niet als een dualiteit, wel als een polariteit. Dat Jericho vergeleken wordt met de ziel en dat het vrouwelijke in de mens en de vrouw de dochters zijn van Jericho. 'Ook gij mannen', staat in die tekst in Zie de leliën.³

--- Maar is dat die nieuwe bewustwording, dat wij tot nu toe alleen maar konden denken in die mannelijke termen en ook een mannelijke God hadden, en Jeruzalem, dat was dan Sion, en dat wij nu rijpen om ook in vrouwelijke termen het absolute te gaan uitdrukken. Dat groeit van beneden af?

Zohra: Ja. En dat zijn wij, dochters van Jericho, de hele mensheid. En dat zal zich een stoffelijke vorm kiezen in een vrouwelijke Christus. In gradaties van niveau van bewustzijn, in dit hele tijdperk van tweeduizend jaar.

--- De vrouw heeft om naar te kijken de historische Christus. De man kan zich nog niet verbinden, die tegenpool is nog niet gerealiseerd, de vrouwelijke tegenpool van de historische Christus.

Zohra: Dat moet nog komen, waardoor de man in zijn eigen zijn dat vrouwelijke helemaal zal herkennen, zijn hoogste vrouwelijk zijn, net zo goed als de mensheid tweeduizend jaar geleden in dat mannelijk zijn het hoogste eigen zijn heeft kunnen herkennen.

Vanwege de evolutie waarin het denkvermogen toen verkeerde, kon de mens het alleen maar buiten zich plaatsen, en daar in devotie en aanbidding naar òp kijken, maar men had nog niet de kracht om het naar binnen te brengen, om het naar zichzelf te brengen. Maar doordat nu dat bij de vrouw zal gebeuren zal die kracht groter zijn.

--- Dat betekent dan dat de man moet wachten.

Zohra: Niet wachten, hij is al bezig.

--- Niet wachten, want het dringt in hem. Het is bezig en dat is de kracht van de heilige Geest, de heilige Geest is het moederlijke in God.

Zohra: De vleugelslag van de heilige Geest.

--- De vleugelslag van de heilige Geest dringt tot in de man. Dat wil dus zeggen dat de man zich in de overgave daardoor moet laten opheffen.

--- Maar voor de vrouw is daar als tegenpool de historische Christus.

Zohra: Ja. Dat had zij nodig.

--- En voor de man? Daar is geen historisch persoon.

Zohra: Die komt, die komt. Die is er nog niet. Maar de man moet wachten, en dat is ook nodig omdat het vuur van de mannelijke geestkracht tot nu toe zo hard nodig was geweest dat dit moment nu kan zijn. Het moment van opengaan in die man van verwachting en van overgave, dat moment bestaat alleen maar bij gratie van het vuur wat hij in al die duizenden jaren door zich heen heeft laten gaan, waardoor zijn denkvermogen zodanig werd ontwikkeld, zijn lagere mentale vermogen, dat dit lagere mentale vermogen nu het hogere mentale aan kan nemen. Anders had het niet gekund, dat is ook weer die wet van synchroniciteit. En omdat het hogere mentale vermogen nu in de mens, in de man vooral tot herkenning kan komen, kan nu zijn gevoel, dat daar de component van is, aangeraakt worden, dus werkelijk zijn hart, zijn liefde, zijn overgave. Want daartussen, tussen dat hogere mentaal vermogen en dat werkelijke gevoel liggen het emotiegebied en het lagere mentale gebied.

--- Hij is in staat om zijn onzuiverheden te zien, te accepteren en daarmee tot overgave te komen.

Zohra: En te verwerken.

--- En na de verwerking ontstaat de volledige overgave.

Zohra: Maar door deze overgave, door deze verwerking, alleen al door het zien ervan, gebeurt het dat de man de angst kan kwijtraken. De man raakt nu zo open voor zijn hogere dimensies, voor zijn werkelijke gevoelstrillingen, dat de man daar nu met zijn hoger mentaal vermogen mee kan werken. Een tijd geleden zou de man - enkele groten uitgezonderd - wanneer hij inzicht krijgt, contact krijgt met zijn werkelijk gevoel, met de beelden daaruit voortkomend, met inzichten daaruit voortkomend, nog veel meer gehandicapt, zou ik haast willen zeggen, begrensd zijn, beperkt zijn door zijn lagere mentale vermogen, waardoor hij die link net niet kon leggen. En nu wel. Dus daarom kan nu pas deze volgende fase komen.

het vrouwelijk aangezicht van de Christus

--- Mag ik dat koppelen aan het komen naar het zielegebied toe? Je sprak net over de historische Christus. Is het zo dat, als je komt aan het integreren van het Christusbewustzijn, dat ieder mens, ongeacht man of vrouw, in eerste instantie, als de eerste trede de historische Christus oftewel de Meester Jezus tegenkomt?

Zohra: Herkent.

--- Omdat veel mensen tegenwoordig zijn gezicht gaan zien.

Zohra: Ja. Hij gaat zeer duidelijk leven door de trillingen die de mensheid zelf opzendt. Nu zal in het komende tijdperk het vrouwelijk aangezicht van de Meester Jezus tot herkenning komen.

--- Voor vrouwen Jezus als man een soort tegenpool kan zijn ter integratie. Ik vroeg me af: hoe zit dat bij een man? Moet die dan Jezus als man als tegenpool nemen of is er een vrouw als symbool?

Zohra: Het vrouwelijk aangezicht van Hem zal tot zichtbare werkelijkheid komen in het komende tijdperk. Van Hem: de historische Christus.

--- Is daar in het verleden Maria niet voor ‘gebruikt’ al is dat geen goed woord daarvoor, heeft zij niet die rol gespeeld?

Zohra: Ja, in het onbewuste. Zij speelde de rol van de ontvangenis, maar dan helemaal vanuit het onbewuste. Dat kon niet anders want de vrouw was toen zo gebonden door haar structurele, culturele achtergronden dat zij geen andere rol, zeker niet in dat land, kon vervullen. De vrouw van nu heeft een andere achtergrond en zal deze rol wel kunnen vervullen. Zàl die ook vervullen.

--- In de loop van de geschiedenis hebben figuren zich min of meer belangrijk voorgedaan. Soms was het God de Vader, soms was het Jezus, was het Christus Koning, soms was het Maria. Is het zo dat Maria nu belangrijker wordt voor de mensen dan bijv. de Meester Jezus?

Zohra: Nee. Wel als ontvangenis hiervan, van de Christuskracht en van de Meester Jezus.

--- Dat de Meester Jezus het bracht vanuit de mannelijke kant, is dan de volgende fase, vanuit die andere kant, vanuit de ontvangenis, dat het zichtbaar wordt in het vrouwelijke?

--- Ik wil daar iets bijleggen. In de cursus esoterisch besef⁴ werd gezegd dat de Meester Jezus een evolutiesprong maakt, zijn overgave nog hoger had gemaakt en dat daardoor de berg van Golgotha wit was geworden en het kruis sneeuwwit was geworden, en dat er een diepere verbinding met de Heer Maitreya was ontstaan. En dat er ook een diepere verbinding van de Heer Maitreya met de Messias, met nog hoger, was ontstaan.

Zohra: Het heeft te maken met die twee aangezichten van God. Dat de Meester Jezus in zijn mannelijk zijn, als de Meester Jezus die hij was, de Meester der vijf elementen, die rol kon vervullen. Maar de Meester Jezus zal in zijn vrouwelijke rol en tegenwoordigheid deze kosmische Christus wederom tot werkelijkheid zal maken. Dat is in zoverre zijn evolutie, dat hij daardoor kan samenvoegen het mannelijk en het vrouwelijk, waardoor het bewustzijn van het goddelijk zijn, van het volmaakte zijn voor de mens tot een duidelijker, reëlere werkelijkheid zal worden.

--- Ik hoor het woord ‘Avatar van Synthese’.

Zohra: Dit is natuurlijk een synthese van het avatar-zijn, zoals hij is. Deze synthese kan alleen maar gebeuren wanneer ook de vrouw in haar vrouwelijk zijn, in haar vrouwelijke materiele werkelijkheid, deze historische Christusrol gaat vervullen. Daardoor zal het bewustzijn van de kosmische Christus groter worden in de gehele mensheid. Hierdoor gaat ook de vrouw in haar vrouwelijk zijn in de stof een stuk verder mee.

--- En is dat de Heer Maitreya?

Zohra: Dat is uiteindelijk de Heer Maitreya.

--- En verder, we gaan nog verder.

Zohra: We gaan nog verder ja.

--- Ligt daar het woord ‘Geliefde’?

Zohra: Ja.

--- Mag dat verder duidelijk gemaakt worden? Als het door mag komen dat de Meester Jezus in zijn evolutie versmelt, nog hoger de Heer Maitreya, dat de synthese ontstaat, dat ook gaande is dat de Heer Maitreya in zijn evolutie verder gaat en ik voel dat daar het woord ‘Geliefde’ in ligt, dan vraag ik hier om dat nog verder toe te lichten.

Zohra: Dat betekent dat het vrouwelijk zijn van de Meester Jezus, dat in wezen is ongescheiden, onafgescheiden van zijn mannelijk zijn, in vrouwelijke vorm dezelfde Christusrol zal verwerklijken. Zo zegt Hij dan:

Geliefde, Ik ben in U,
zo zult gij in uw vrouw zijn Mij
tot het totale zijn brengen.

Dus het vrouwelijke in de mens, de vrouw als vrouw zal de historische Christus brengen door haar ontvangenis van Zijn zijn, Hem brengen tot Zijn totale Zijn. Dit totale Zijn is dat wat wij noemen de Heer Maitreya. Want door dit totale Zijn wordt het bewustzijn van de gehele mens, man en vrouw, zodanig opgeheven dat deze mensheid de kracht zal hebben, man en vrouw, om gezamenlijk naar dit totale Zijn toe te groeien.

--- Dat is het niveau van de Geliefde, waar zusterschap en broederschap...

Zohra: Samengaan, waar de dualiteit geheel overstegen wordt, de polariteit tot een eenheid gebracht wordt.

--- Is dat het liefdesgebied uit het gedicht Krishna's toon?

Zohra: Ja, dat wordt daarmee bedoeld. Het buddhische. En dat voert tot Atman. Maar dat duurt nog heel lang.

--- Maria is het meest toegankelijke van alle hogere wezens, doet zich in zoveel gestalten voor, ze laat zichzelf ook zien aan de mensen, dat je zou zeggen dat het voor de hand ligt dat zij voor de man nog het meest grijpbaar is, dat die daar het meest aan zou kunnen hebben.

Zohra: Dat is waar, dan moet je begrijpen dat alleen zij vanuit haar hoogste broederschap met de historische Christus, de rol van de ontvangenis kon vervullen. En dat gebeurt dus nu weer in gradaties van niveau van realisering in stof, in inzichten, in denken, in gevoelens enz. Maar daarnaast zal zij toch ook nog, wederom en opnieuw, dienen tot waarachtige ontvangenis van deze historische Christus.

Die vrouw is niet de Meester Jezus geweest, absoluut niet. Maar in de ontvangenis van de vrouw van nu zal de Meester Jezus zodanig concreet zijn, dat de Meester Jezus als die Meester Jezus wordt herkend omdat die vrouw de Meester is nu, waardoor deze Meester die historische Christus kan ontvangen en materialiseren.

Bilthoven, 29 november 1985.

**Ik ben alreeds in uw bewustzijns aanwezig.
Ik ben alreeds in uw lagere dimensies aanwezig.
Ik ben alreeds aanwezig in uw eigen oproepende kracht
om te komen tot harmonie en tot transformatie.
Ik ben zo diep in uw aanwezig dat ik u kan noden aan mijn dis;
het punt van herkenning in uzelve van Mij
is in vele gradaties van niveau aanwezig en komende.
In deze donkere dagen voor kersttijd, voor Mijn geboorte-uur,
de herinnering daaraan,
zal in u allen het licht van bewustzijn tot groter belichting
worden gebracht.**

**Begrijpt gij niet, o mens,
de grote allesomvattende kosmische Liefde,
die u in handen geeft een bewuste eigen verantwoordelijkheid,
hoe gij, mens, met Mijn aanwezigheid in u om zult gaan,
zult verwerken, zult navolgen,
niet in slaafsheid en gebondenheid,
doch vanuit uw eigen mensenrecht, vanuit uw eigen hoger zijn
in verbinding met Mij.**

**Daarvoor hebt gij nodig de sleutel van de deur van de Hades,
die sleutel, glanzend zilver in uw rechterhand,
waarmede gij zult openen de deur van uw eigen Hades.
Gij zult de trappen afdalen en u begeven in uw onderwereld,
en daar al hetgene tegenkomen,
wat gij in uw levens tot u hebt genomen.
En gij zult daarnaar kijken met de liefde
daarnaar te kunnen kijken,
en het zodoende te kunnen verwerken.
Het herkennen geschiedt, wanneer gij dit doet,
vanuit de herkenning van Mij, de kosmische Christus in u,
op een zodanige verlossende wijze,
dat gij de historische Christus in uw lagere bewustzijnsgebieden
tot uitdrukking kunt brengen in uw persoonlijkheid.**

**Kijk naar al uw aspecten en zie daarnaast
duidelijk en klaar al uw mogelijkheden,
uw hogere krachten, uw hoger zijn,
aanwezig ook in uw lagere dimensies.**

**Dan zult gij rondkijken, nog eenmaal in uw eigen onderwereld,
uw eigen Hades.**

**Gij zult een buiging maken naar al datgene,
in respect en eerbied voor al datgene wat gij vanuit uw menselijke
weten tot negativiteit hebt bestempeld,
maar juist uw hoogste ervaring is geweest,
opdat u tot het positieve, zoals men dat in de lagere gebieden
accentueert, bent gekomen.
En dan, wanneer gij kunt besluiten de trap weer op te gaan,
in harmonie met uzelf,
in evenwicht met het negatieve en het positieve,
dan zult u zien hoe beiden in u vertegenwoordigd,
het negatieve en het positieve,
slechts beide zijden zijn
van het tweesnijdend zwaard des onderscheids.**

**Dan zal het u lichter vallen de trap wederom te bestijgen,
de deur te openen en achter u niet te vergrendelen van de angst,
doch vanuit de kracht in uzelf te zijn
de ware Christus in uzelf.**

**Zo leg dan de sleutel in uw linkerhand,
opdat gij ermee zult kunnen werken.
Dan zult gij zien dat in uw linkerhand
het kind van de harmonie, van de vrede, en vooral van de liefde
wordt geboren.
Hoed het en bescherm het,
voed het en onderricht het.**

**En zo zult gij komen tot de ware Christusgemeenschappen
die in Ons plan zijn ingebed.
Voorwaar ik zeg u, dat de tijd is gekomen,
dat gij daar nu aan zult beginnen!
Ik groet u in vrede!**

Enschede, 15 november 1985

VAN BROEDERSCHAP NAAR ZUSTERSCHAP II

‘neem dan aan in genade
al datgene wat uit uzelf voortkomt,
accepteer dat en vergrendel het niet, verzegel het niet,
doch open wijd de deur en het raam,
en laat de bergwind van El Morya door deze duistere kamers heen waaien.
En in de verfrissing van deze waarheid, El Morya,
in uzelf plotseling herkenkend uw eigen licht,
komend vanuit het witte licht,
in uzelf door al uw pijn,
in alles wat u heeft beleefd, wat u heeft gevormd,
aannemend nu een kleur, zacht glanzend goud.
En hoe dit zachte glanzende goud
gevoed is geweest met uw tranen, met uw lijden,
en nu glanzend zich daarvan losmaakt.’

INLEIDING ZOHRA

Ik denk dat we ons eerst moeten verbinden. Want dat is echt zusterschap: dat wij ons verbinden met elkaar. Verbinden vanuit die universele broederschap, daar waar wij geest zijn, waar ons hogere zijn functioneert, steeds meer individuatie aannemend, verdichtend door de sferen heen, totdat het is aangekomen in ons stoffelijk menszijn. Dat stoffelijk zijn is materie, mater, moeder, vrouw, zusterschap, ons vrouwelijk zijn, ook van de man, het vrouwelijk zijn innerlijk. Het betekent een evolutieproces waar wij inzitten - de hele mensheid - dat de realisatie van dat hoge in de geest steeds meer in ons bereik komt, vanuit liefde. Vanuit liefde betekent: jezelf en de ander vrij maken, vrij laten in de eigen waarde, in het eigen volmaakte zijn, op welke wijze jij of ik dat ook denkt te kunnen, te willen of te moeten realiseren. Het betekent dat vanuit dit waarachtig zusterschap een mens in zo grote vrede en vreugde moet kunnen leven, zou moeten kunnen leven met die ander, dat er daardoor geen plaats is voor wantrouwen, angst, miskennen, schuld, macht. Dat is een hele lange weg voor we daar aan toe zijn, maar met de vernieuwende inzichten die we mogen krijgen, wordt ons als het ware een licht op dat pad gegeven. Vandaar uit is dat zusterschap, vooral juist in deze tijd, waarin ‘de laatste blaadjes afvallen’, waarin het nieuwe zich wil gaan nestelen, wil gaan komen, gaan groeien, dat dit moment dat heel cruciaal is voor ons, een vernieuwing in jezelf. Een vernieuwing in jezelf, een diep respect voor jezelf en die ander, op weg naar de eigen en de gezamenlijke vernieuwing.

Licht, wit licht, vanuit het hogere zijn in ons indalend, tot in het uiterste van ons zijn in de stof, en daar wachtend op de transformatie door onszelf, goud wordend, door de liefde verwarmd, terugkerend naar dat hoogste zijn. Onze eigen inwijding in het licht.

Midwinter is het keerpunt in de natuur, is ook het keerpunt in onze eigen energieën. Op weg daar naar toe is het van heel groot belang is dat die mens, wanneer hij of zij merkt dat hij weer door al zijn processen heengaat, en dat hij weer in aanraking komt met allerlei zaken in zichzelf die hem eigenlijk niet zo aanstaan, waarom hij misschien moet lijden, en waar hij verward door raakt, dat hij daar eigenlijk nu, met die vernieuwing van inzichten die we hebben gekregen, in dankbaarheid naar moet kijken. Misschien klinkt dat nu even gek. Want we hebben allemaal zo onze eigen moeilijkheden en dat je daar dan in dankbaarheid naar moet kijken,- wat betekent dat nu? Niet zomaar een frase, dat is niet wat zo maar even wordt gezegd en dan red je daar maar mee.

Het betekent dat je je bewust moet zijn dat juist datgene wat daar weer opnieuw in je boven komt en wat je al weer tegenkomt in jezelf, betekent dat de mogelijkheid om dat te veranderen nu heel, heel dichtbij is in jezelf. En dat de mate van het daarin meedraaien, daarin haast ten onder gaan, betekent hoe nodig je dit bewustzijn in wezen hebt dat al die oude onevenwichtigheden, disharmonieën, weer boven komen. Want daardoor kun je veranderen, daardoor kun je in jezelf tot een vernieuwing komen. Het houdt natuurlijk niet in dat je moet zeggen van: 'Hoera, daar is het weer, wat ben ik nou blij!'

Dat is de andere kant. Het betekent alleen dat je niets moet overwaarderen en ook niet moet onderwaarderen, maar dat je het in de juiste proporties moet zien: jij als mens hebt in jezelf zoveel ongeweten kracht dat je daarnaar kunt kijken en ermee kunt werken. Je bent werkelijk niet alleen maar het slachtoffer. Juist jij, en ik, zorgen ervoor, hebben ervoor gezorgd, eeuwen lang, dat deze trillingen aanwezig konden zijn, omdat de verandering daarnaast lag. De wet van synchroniciteit, die Lao Tse heeft gegeven, eeuwen geleden, alles in de kosmos bestaat uit twee. Het gegeven is er omdat de vraag bestaat, maar die vraag bestaat omdat het gegeven er al is. Einstein heeft dat in zijn relativiteitstheorie tot een reële werkelijkheid kunnen maken. Maar de mens kan nog veel verder gaan, steeds verder. Als hij kan scheiden de lagere energievelden die hij in zijn stoffelijk zijn heeft - en met lager wordt niet iets lelijks bedoeld, maar niet behorend tot de hogere spirituele gebieden - dan kan de mens deze lagere energievelden gebruiken als werkmogelijkheden. Ik zie een roeiboot met roeispanten. Als roeispanten om er doorheen te kunnen roeien. Wat betekent dat wanneer die mens daar een te grote emotionele waarde aan hecht, het roeien steeds moeilijker wordt en het water zich zodanig verdikt, verdicht, dat het wel stroop lijkt. Dan kun je er niet meer doorheen.

Het betekent dus dat van alles wat die mens meemaakt en naar zich toe krijgt, de oplossing al bestaat. En dat hij zelf naar die oplossing toeroeit en dat ook in vrijheid kan gaan doen wanneer hij durft af te stappen van de oude herinnering, vreselijk lang geleden, toen Lucifer besloot het bewustzijn van God te krijgen, dus in de stof het bewustzijn te realiseren. Van toen af is die oerdrang in de mens gekomen om zichzelf steeds meer te vervolmaken. De mens van nu moet niet afstappen van die oude oerdrang, maar kan wel gaan begrijpen, dat hij deze oerdrang nu vanuit de hogere gebieden in de stof kan brengen, zònder die lagere gebieden bepalend te laten worden.

In al die eeuwen is de mens vanuit die hogere oerdrang als het ware dwangmatig door het lijden heengegaan om zichzelf te kunnen vervolmaken. De herhaling maakte dat die mens door het lijden uiteindelijk bewust werd van die herhaling en zich daardoor kon vrijmaken. Nu heeft die mens, door de evolutie die de mens door zijn denken heeft verkregen, een zo grote mogelijkheid in zich, dat hij het denken vanuit het hogere mentale gebied kan reguleren, zodanig kan gebruiken dat het de lagere, dus ook de emotionele gebieden, kan verlichten d.w.z. belichten en daardoor te verlichten.

Dit heeft tot gevolg dat de universele broederschap van de geest, van het volmaakte zijn, van het hoogste volmaakte zijn - dat is heel hoog - dat deze broederschap zich in de mens nu op een hoger niveau van bewustzijn in materie kan realiseren. Hoe hoger het bewustzijn, hoe groter kracht de mens in zich krijgt, dus in zijn stoffelijke energieën om dit hoger bewustzijn te realiseren in zijn stoffelijk zijn.

Laat me het nog eens met andere woorden herhalen. Al die eeuwen heeft de mens die energie verkregen door het lijden en door herhaling van het lijden en daardoor bewustwording. Als je eeuwig je vinger brandt, dan zeg je op een dag: 'Waarom brandt ik steeds mijn vinger, laat ik daar dan niet meer aankomen'. In wezen is het een spiraal die steeds op hetzelfde niveau blijft draaien maar die wel tot stand heeft gebracht dat de mens bijna klaar is met dat lijden. En klaar met dat lijden betekent dat die mens tot een bepaald punt is gekomen, wat je dan populair omschrijft met: 'het zit me tot hier.' Tot een bepaald punt is gekomen: ik wil, hoef, kan, moet niet meer zo lijden.

Maar hoe kom ik dan aan een hoger bewustzijn om dat te kunnen realiseren in mijn stof? Dat gebeurt nu door het besef van dat absolute hoogste volmaakte zijn waar wij tot behoren. Dit is dan niet een vaag ding daar in de lucht, dat gaat dan nu reëel voor ons worden. Vanuit ons hogere mentaal vermogen, gaan we met ons lager denkvermogen, dus gewoon je met je denken (dat is dan het lager deel van het mentaal vermogen), dat besef opvangen. Tot nu toe is dat lagere denken teveel verweven geweest met emoties die je in wezen versluieren,

waardoor je dat hogere zijn, dat hogere denken niet in jezelf kon toelaten. Maar nu gaat dit juist wel kunnen door de kracht die in de nieuwe inzichten zit en in het opengaan van je bewustzijn. Die kracht speelt door al je gebieden heen. Dus die kracht komt ook in je lagere gebieden, komt ook helemaal in je stoffelijk zijn. En in alles wat nu wordt gegeven komt steeds weer naar voren dat die mens in zichzelf een ongeweten krachtbron heeft die steeds opnieuw gevoed wordt doordat je toelaat dat die hogere geestelijke impulsen door je heengaan, je daardoor aanzetten tot regulering en transformeren van datgene wat jou in disharmonie brengt, waardoor er weer vernieuwing van die impulsen komt. Dan gaat het er nu om hoe wij mensen deze inzichten in ons stoffelijk zijn brengen, want dat is het zusterschap. Zusterschap betekent in wezen de geest volledig in stof brengen, waardoor zij weer opgeheven wordt naar geest.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

bij BROEDER- EN ZUSTERSCHAP II

het witte licht

--- Dat in de stof komen van de geest is dat ook helemaal in de waarheid komen?

Zohra: In gradaties van niveau van zuivering in de waarheid komen. Want het zijn steeds maar kleine stukjes die belicht worden. De waarheid is oneindig, en geen enkel mens heeft die oneindigheid van die waarheid in het bewustzijn, wel in het hoger zijn. Maar hij moet dat dan eerst zodanig reëel maken in zichzelf, dat hij wéér een stukje van die waarheid in zijn bewustzijn krijgt. En daar heeft hij eeuwen over gedaan. En ik zeg ook niet dat de mens van nu met deze vernieuwende inzichten plotseling de totale waarheid zal hebben, dat kan niet.

--- Maar de waarheid in jezelf.

Zohra: De waarheid in jezelf is het volmaakte zijn, maar je zult er altijd maar een stukje van ervaren, beleven, herkennen.

--- Waar je het over had heeft dat te maken met het witte licht, je daar helemaal voor openstellen, in alle poriën van je huid, alle cellen, alles?

Zohra: Ja. In de visualisatie wordt dat nu steeds gebracht om de mens tot de herkenning daarvan te brengen. Maar het totale openstellen van jezelf voor dat witte licht vergt dus dat je de versluierungen die je vanuit je achtergronden, vanuit je denkpatronen, je rolpatronen, je geconditioneerdheden, je te grote emoties, je strakke denken, dat je die versluierungen durft los te laten. Dat is een hele stap.

--- Dus weer kind worden eigenlijk.

Zohra: Kind worden. Dat staat toch in de bijbel? Wie niet is als de kinderen zal het koninkrijk Gods niet beërven. Dus zo loslaten en open worden dat dat proces daardoor vanzelf kan gaan stromen. Het is een energie, dat maakt in jou een proces los, daarna gaat die energie stromen.

--- Is dat witte licht wat wij allemaal in onszelf hebben, onze eigen goddelijke kern?

Zohra: Dat witte licht is het volmaakte zijn, dat is onze goddelijke kern. En die goddelijke kern, die volmaakte waarheid, dat goddelijk zijn dat kun je erkennen in jezelf, maar de herkenning daarvan vergt zuivering. En iedere zuivering die een mens in zichzelf aanbrengt is als het gouden licht, want door de liefde die je in jezelf aanwezig hebt, door je willen verbinden met dat hogere zelf, de kracht die daarvan uitgaat wordt de kleuring van het witte licht tot goud. En soms is het maar een minimaal streepje wat je dan net hebt gehaald - het lijkt wel een wedstrijd, zo bedoel ik het niet - maar soms is het maar een klein aspect waarin je plotseling je hoger zelf herkent, waardoor je als het ware dat hoger zelf in jouw stoffelijk zijn kunt uitdrukken. Soms is het maar een heel klein iets, het kan zelfs alleen maar een glimlach zijn.

--- Ik werd een keer wakker met de zin: breng al je chakra's onder het witte licht. Wat betekent dat?

Zohra: Wat denk je dat er gebeurt in een mens wanneer hij durft toe te staan dat in al zijn gebieden dit witte licht werkelijk ervaarbaar in hemzelf wordt? Dan krijg je een transparante mens, dan krijg je een engel op aarde! Dat duurt nog heel lang hoor, maar omdat wij engelen zijn moeten wij van dat engel geweest-zijn, dat mensworden, weer terug naar dat engel-zijn. En dat is een enorme spiraal die de mensheid zich heeft uitgezocht om verhoging van bewustzijn van het goddelijke te verkrijgen. Daardoor wordt het goddelijke niet groter in zich, maar kan zich wel groter en duidelijker kan manifesteren. Dus daarvan komt een groter bewustzijn, en die mens met dat groter bewustzijn kan zichzelf wederom doorlichten en verlichten, opdat er nog meer uitdijning zal komen en zo verder.

--- Is dat dan het wit-gouden licht? Ik hoor steeds maar het woord 'wit-goud'. Ik heb het laatst in een droom gezien. Er was een man die zong het lied 'I don't know how to love Him', en daar waren een heleboel van ons ook bij, en toen was er in het midden van de zaal in iemand een hele diepe herkenning en toen hoorde ik het woord 'wit-gouden licht'.

Zohra: Het gouden van ons, van ons als mensheid. Van de materie om dat om te vormen en als goud weer naar boven te krijgen. Want door de individuatie van ons mensheid krijgt het toch een bepaalde kleuring, en dat is dat goud. Dat kan niet helemaal zuiver wit blijven, want het hoogste volmaakte zijn krijgt in die individuatie door die gebieden heen een kleuring.

--- Ik moet daarbij sterk denken aan de monstrans in de katholieke kerk: In het midden de witte hostie en daaromheen die gouden stralen.

oude en nieuwe religieuze patronen

--- Van mij hoeft dat niet hoor!

Zohra: Wacht even, in dit gemopper ligt een wereld van miskenning. Als je nu de kleur van de miskenning probeert los te laten, dan zul je ontdekken dat in de hele hoge esoterische begrippen van de katholieke kerk die mystiek heel duidelijk werd gerealiseerd. Maar door de angst in de mens is het begrip van deze hoge mystiek vervormd tot magie, tot afhankelijkheid van de mens, en dat is magie. En nu zijn we bezig ons van alles los te maken en onze afhankelijkheid kwijt te raken, dat is je gemopper. Maar dat moet niet op die manier, want dan worden we afhankelijk van een ander aspect, dus dan verruil je het een voor het ander.

--- Ik begrijp dat er een aversie is tegen allerlei mystieke dingen in de katholieke kerk, ik ben ook katholiek opgevoed en heb een heleboel dingen ook zo gevoeld, maar niet echt met angst, want ik voelde dat als een verkeerde uitleg. Ik ging de dingen zelf anders uitleggen. Dan dacht ik: dit kan nooit, dat kan Christus niet zo bedoeld hebben dat ze in de kerk angstig worden.

Zohra: Met die angst bedoelde ik eigenlijk het college van macht dat deze kerk in stand moest houden. En de angst dat het dan zou verdwijnen, dat het zijn waarde zou verliezen. Dus angst vanuit de verantwoordelijkheid, waardoor het vastgehouden werd en waardoor van die hoge mystiek een magische realiteit werd gemaakt i.p.v. een hoog esoterisch begrip. En magisch betekent ook hier het bewustzijn afhankelijk maken, het bewustzijn versluieren. Dat is in wezen daarmee gebeurd.

--- Is het nu zo dat wij in deze tijd nu ook nog weer al die symboliek gewoonweg nodig hebben of niet?

Zohra: Jazeker, daarom zijn er zo'n acht jaar geleden, tenminste vanuit dit aspect, symbolen gekomen, een ritueel: de tempeldienst, voor de mens die nog niet helemaal los kan van die symbolen - en dat is misschien niet een echte afhankelijkheid, maar toch nog wel de angst om dat volmaakte zijn in zichzelf helemaal alleen te beleven, daarvoor is dat toen gekomen. En er werd bij gezegd dat deze tempeldienst een thuis kon zijn voor hen die zich niet meer thuis konden voelen in het oude en ook nog niet op zichzelf wilden of konden staan. Later is het niet meer nodig om een symbool te hebben of een dienst of wat dan ook.

--- Het is toch een overgangsfase.

Zohra: Het is een overgangsfase, ja. Uiteindelijk komt de mens zover dat hij dat helemaal niet meer nodig heeft. Maar nu, voor mezelf moet ik zeggen dat doordat ik ze door mijn werk niet bij kan wonen, best mis. Waarom mis ik dat? Ben ik daar afhankelijk van? Dat heb ik me heel ernstig afgevraagd. Nee, ik mis daarin niet de verbinding met dat hogere, dat kan ik, met alle respect, toch zelf ook nog wel verkrijgen in gradaties van niveau, maar ik mis vooral de in de stof gekomen trilling van een soort alles verbindende, alles beschermende liefde, die je samen oproept. Dat betekent dat die mens nog niet alleen dat hogere bewustzijn aan kan, dat hij nog die broederschap in dat zusterschap nodig heeft.

--- Is het symbool van die broederschap in zusterschap die twee driehoeken.

Zohra: Dat is het symbool van de psychosofie. Dat is de zandloper, zo boven zo beneden, de spiegel, als je het omdraait, en de mens daar in het midden. Het vormt de transformator, dat is de ziel van de mens, die correspondeert met het onderbewustzijn, waardoor beneden boven wordt en boven beneden is. En die twee vleugels, dat is de ziel die zich naar het hogere kan bewegen maar ook in het lagere kan zijn.

--- Ik zie nog een andere lijn, dat in de godsdiensten zoals die tot nu toe gegroeid zijn, dat diepste geheim waar we steeds naar reiken maar het nooit kunnen bereiken, werd uitgedrukt in symbolen. De naam van God en wat daar omheen geweven werd, waren ook symbolen, rituele symbolen. En dat wij dat nu terug nemen en zien dat dat ook een belemmering kan zijn als we dat daar alleen in blijven beleven, terugnemen tot ons gevoel.

Zohra: Om daar een opening in te maken, om daar verder mee te kunnen.

--- Anders blijven die symbolen hangen, dat is ook een veruiterlijking en nu moeten we de lijn van onze innerlijke ontwikkeling bewandelen.

Zohra: Het is als het ware of de mens staat tussen dat hogere mentale en dat echte gevoel. Nu zit hij daar precies tussenin en daar heeft hij nu juist zijn lagere mentale vermogens, dus het gewone denken, gebaseerd op met al die achtergronden, en zijn emoties, gebaseerd op de oude herinneringstrillingen in het onderbewustzijn.

--- In de godsdiensten hebben wij geleerd dat God van buiten af kwam en nu in onszelf, van binnen. Betekent dat dat wij het nu ook alleen zouden afkunnen? Ik heb moeite met dat bewustzijn naar het gevoel brengen, die overstap. Ik denk dat ik daar ook hulp bij moet hebben. Ik loop nu ook naar Zohra, ik loop naar iedereen toe om maar zo'n stap te kunnen maken. Ik heb het gevoel dat er nog weer hulp van buitenaf nodig is.

Zohra: Dat heeft te maken met een heel oud patroon in jezelf, waarin je eigenlijk steeds afhankelijk werd gehouden of jezelf zo hebt gehouden of hoe dan ook, van altijd God buiten jou. Dat heeft die mens tot een slaaf gemaakt, een absolute afhankelijke slaaf gemaakt. Een mens, zo verdicht en zo versluierd en daardoor zo angstig, dat die nu nog niet eens durft erop in te gaan dat God in jezelf is, dat jij dat bent: zijt gij niet als goden?

En tweeduizend jaar geleden heeft de historische Christus dat al naar voren gebracht. Maar dat kon helemaal niemand begrijpen, dus dat werd allemaal in parabels gegeven, in mystieke woorden. Maar nu kunnen we het wel begrijpen. En zodra er begrip komt kun je er wat mee doen. Dan kun je herkennen in jezelf: ‘waarom durf ik dat niet toe te laten, waarom kan ik dat niet, waar heeft dat mee te maken’. Heeft dat ermee te maken dat je dan plotseling voor een enorme grote verantwoordelijkheid komt te staan, die je eigenlijk niet aandurft? (met ‘je’ bedoel ik ons allemaal, mezelf ook).

Dat is het, die angst van de mens om zichzelf zo te kunnen loslaten dat hij die verantwoordelijkheid aandurft. Want onze hele maatschappij, onze culturele achtergronden, onze structurele achtergronden, die zijn toch allemaal afgebakend, waar is je verantwoordelijkheid? Die wordt steeds kleiner. Die wordt steeds kleiner omdat het collectief het overneemt, maar wanneer het collectief niet is gebaseerd op een werkelijk individuele verantwoordelijkheid is die collectieve verantwoordelijkheid in wezen voos.

En dat is wat je dan nu in grove vorm bijvoorbeeld ziet in het kraken.

Die krakers voelen dat als een plicht om die maatschappij erop te wijzen hoe verkeerd het zit. Dat is hun verantwoordelijkheidsgevoel, en dat is een aspect daarvan om het op die wijze te doen, en om iedereen daar wakker voor te maken: kijk nou eens wat er gebeurt. Nou ja, ik zal niet over het kraken praten, daar zitten we hier niet voor.

... in je alledagelijkse zijn ...

--- Je zei net: je kunt je wil richten op dat hogere zijn. Dat verwonderde me, want ik kan me voorstellen dat je je bewustzijn kunt verenigen met dat van de aarde, van het zonnestelsel, van de kosmos, maar ik heb het gevoel dat wat jij bedoelt met het witte licht dat dat daar nog boven uit gaat, dat dat pas beantwoordt aan de belangeloze liefde van zusterschap.

Zohra: Ja, maar dan vergeet je misschien dat het beantwoorden aan de belangeloze liefde en aan het zusterschap niet alleen ligt in je één voelen met het hoogste kosmische en met de universele waarheid; dat is allemaal waar, maar dat blijft daar ergens in de hoogte zweven. Dat zusterschap, de werkelijke reële zusterschap zit hem erin dat je dat hoogste zijn in jouw allerkleinste dagelijkse zijn brengt. Want als dat niet gebeurt, dan wordt die stof dus niet doorlicht, waardoor die stof niet een gradatie van niveau van broederschap verder kan

komen, dus meer vergeestelijkt. Als de mens dat niet doet zal die mensheid - ik weet niet hoelang - in dezelfde spiraal blijven ronddraaien.

In dit aquariustijdperk van nu is de ontvanging van dit hogere van een grotere kracht, kan tot een grotere bewustwording leiden in de mens. Het mentaal vermogen van de mens heeft al die eeuwen nodig gehad om zich steeds meer te evolueren om juist die ontvanging die nu kan gaan komen te kunnen verwerken. Want als dat mentaal vermogen niet zo was geëvolueerd, zou de mens datgene wat nu gaat komen, de ontvanging van de waarheid te behoren tot het totale zijn in alles wat is, niet aankunnen. Want dan wordt het een emotioneel, magisch gebeuren, iets waarin de mens zich gaat verliezen in afhankelijkheid, in slaafsheid. In gradaties van niveau is het al eeuwen lang op die manier met de mensheid gegaan in alle duistere magische groeperingen, rituelen, alles wat we eeuwenlang gehad hebben, tot zelfs in het christendom.

--- Naar aanleiding van de vraag net kwam me in gedachten dat het hoogste zijn zich niet alleen beperkt tot deze aarde, tot het zonnestelsel en nog wijder, nog hoger, je mag dat zover uitstrekken als je wilt, als je maar bedenkt dat dat de spiegel is, de projectie van wat wij in onszelf hebben. En wat er nu gebeurt is dat wij pas heel langzaam en geleidelijk aan dat diepste gaan naderen. En dat we vroeger alleen contact hadden in het emotionele gebied, dat we nu iets verder komen, in het mentale gebied en intuïtief voelen dat daar nog grotere diepten in zitten, en dat de voorlopige grens zou zijn wat naar buiten toe het zonnestelsel is, de Heer van het Licht in ons eigen hart. Maar je hebt wel eens gezegd: dat is de Christus, de veropenbaring van nog iets veel diepers, wat nog onbereikbaar is voor ons en alleen als een geheim in ons te bewaren is.

Zohra: De Heer van het Licht, de Zonnelogos, de kosmische Christus, die een bepaalde individuatie in de historische Christus heeft gekregen, deze kosmische Christus is in ons vertegenwoordigd, daar hebben wij contact mee in gradaties van niveau van bewustzijn. Maar het contact alleen is niet genoeg. Dus de mens is eeuwen lang door al deze gebieden heengegaan om dit contact tot een reële werkelijkheid in zichzelf te maken, door de lagere emotionele gebieden, de mentale gebieden enz. Dat heeft die mens tot op een bepaald punt gebracht waar dat wijdere, dat nog hogere dan de Zonnelogos, de kosmische Christus tot een herkenning kan gaan komen in de mens, waardoor de mens dus opgeheven wordt naar een hoger bewustzijn. Dat komt in de komende tweeduizend jaar en dat begint dus nu. Maar dat betekent dan wel dat de mens moet gaan inzien dat de versluierungen die hij zichzelf heeft gegeven in de loop der eeuwen noodzakelijk waren om niet als het ware te verbranden door een te groot inzicht in die totale waarheid. En dat hij nu op een punt is gekomen dat hij daar niet meer bang voor hoeft te zijn, want zijn hogere mentale vermogens ondersteunen

hem nu, en kunnen hem nu begeleiden op weg door zijn ontvangenis in zijn gevoel heen.

--- Je vertelde wat zusterschap was, dat dat het in de stof brengen is van geestkracht, volledig. In het evangelie staan de woorden 'Ik ben de weg'. Voor mijn gevoel hebben die hiermee te maken.

Zohra: Ja, 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.' De historische Christus heeft door zijn totale ontvangenis, vanuit zijn diepste gevoel, de liefde zo gerealiseerd dat hij dat als voorbeeld kon stellen: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Want door zo te handelen werd Hij de weg, de waarheid en het leven als herkenbaar punt voor de mensheid toen. Nu gaat dat verder. En de kosmische Christus, die zich in de verdieping en de verhoging van het bewustzijn van de mensheid kenbaar maakt, zal door de verwerking hiervan in de mensheid, dat is dan dat zusterschap, tot een uitdijning als het ware kunnen komen van zijn kosmisch Christusschap, waardoor die mensheid dit kosmisch Christusschap zelf weer tot op grotere hoogte kan gaan verwerken. Dus die weg, de waarheid en het leven, die toen zo was, die nu nog zo is, kan nu vanuit een hoger begrip nagevolgd worden. Want in al die tweeduizend jaar zijn er maar enkelingen geweest in onze geschiedenis die dit historisch Christuszijn van de kosmische Christus tot herkenning in zichzelf hebben kunnen brengen. Waar ik het nu steeds over heb is dat in die mens van nu het begrip gaat dagen,- het is nog maar dagen, nog maar flauw -, dat die mens van nu dat historisch Christusschap in zichzelf kan herhalen. Het hoeft dan niet met de kruisdood, maar wel kan herhalen op het eigen niveau, vanuit de eigen context. En dan hoeft dat niet meer te zijn door de totale kruisiging, door het totale lijden, maar wel door het andere symbool daarvan, de totale overgave.

--- Het lijkt mij dat dan het denken ook verandert.

Zohra: Het denken gaat natuurlijk veranderen. Dat hele denken van ons, het lagere mentale vermogen, is als het ware gebaseerd, vastgelegd op structuren die wij onszelf hebben gegeven, eeuwen lang. En nu, in de komende tweeduizend jaar gaan die structuren veranderen, dus dat denken ook. Maar - en dat is weer die vicieuze cirkel, die slang die de staart in haar bek houdt-, dat is alleen maar mogelijk omdat het gevoel nu open kan gaan in de mens. En dat kan alleen weer omdat die mens tot het inzicht komt dat zijn lagere emotionele gebieden hem vasthouden, hem belemmeren, versluieren, verdichten. En ook het lager mentale denken, dus het geconditioneerde denken volgens onze maatschappelijke structuren, van onze culturele achtergronden enz. Ik bedoel echt niet dat je alles over boord moet gooien, maar ik bedoel dat er een dieper inzicht in de mens kan komen, wat er aan vernieuwing in die oude structuren, culturen, achtergronden enz. kan komen en hoe hij daartoe raakt.

Christus in jezelf herkennen

Zohra: Waar ik met jullie graag naar toe zou willen is hoe je de manier waarop je van oudsher realiseert, reageert, hoe je dat nu kunt doorlichten met je vernieuwing van inzichten en hoe dat dan in die stof reëel moet worden. Dat is zo vreselijk belangrijk, daar moet ik jullie naar toe brengen want dat heb je nodig in deze tijd die nu gaat komen om straks je eigen inwijding werkelijk zelf te bewerkstelligen.

--- Komt er weer een inwijding?

Zohra: Ja, wijdingsdienst. Wat ik daar doe is alleen maar ceremonieel iets bevestigen wat je in jezelf eerst moet bevestigen. Dat kan ik helemaal niet doen als jullie het zelf niet hebben gedaan. Iedereen gaat jaar in jaar uit met de seizoenen mee om tot vernieuwing te komen. En nu is daar een heel duidelijke, heel grote vernieuwing zelfs, ertoe leidend dat mensen in echte zusterschap met elkaar omgaan. En dat houdt in dat daardoor maatschappelijke veranderingen kunnen gaan komen, voorzichtig. Maar dan niet op de kraakmanier zal ik maar zeggen, die heeft ook zijn goede kanten, maar op de manier vanuit spiritueel bewustzijn. Dat is een manier die misschien zachter lijkt, voor sommigen lijkt het zweverig, maar wanneer je het werkelijk reëel beleeft dan is het ontzaglijk hoog-stoffelijk.

En ik moet doorgeven dat de mensen daar nu aan toe zijn en dat nu kunnen gaan doen, en dat dat zo belangrijk is voor jezelf. Ik zeg nou 'je' maar ik bedoel natuurlijk ook altijd mezelf. Het heeft te maken met de nieuwe teksten waarin steeds gezegd wordt:

'Zie vanuit de berg Morya - in Israël - daal Ik neder om u te brengen tot in de genade van de Heer van het Licht.' Dus die kosmische Christus is al neergedaald, is al in ons, is al in ons bereik van bewustzijn. 'Want zie gij mens hoe in uzelf de berg Morya stralend is, zo stralend dat gij in uw bewustzijn, in uw diepste gevoel, in uw gehele menszijn vanuit uw hoogste verbinding met Mij de genade hebt in uzelf om de waarheid der liefde in het totale zusterschap der vormgeving, tot uitdrukking te brengen, manifest te maken.'

Daar gaat het om. En ik wil het niet zien als een verantwoordelijkheid of als een plicht of als een moeten en toch is die drang, voel ik, om dat in jullie levend te maken, herkenbaar te maken. Dat heb je nodig.

--- Het gaat juist om die herkenbaarheid, het te herkennen. Toen je het over het lager en het hoger mentale had zei je dat dat hogere mentale nog zo ongekend is voor ons, zo onbereikbaar. Toch moet het mogelijk zijn om dat in woorden weer te geven zodat het herkenbaar wordt. Want ik denk dat juist door het hogere mentale je ook het diepere gevoel kunt herkennen, want dat hoort bij elkaar.

Zohra: Dat hoort bij elkaar; dat zijn de drie lagere gebieden van de mens, het mentale onderverdeeld in het hogere en lagere, het emotionele onderverdeeld in het hogere en lagere, het etherisch veld waarin dat tot een verstoffelijking komt en dan de mens zelf in zijn stof. Dit stuk wat hier nu werd gegeven is nu juist om de herkenning van dat hoger mentale tot in dat lager mentale, dus gewoon in het denken te brengen. Daarmee wil ik dan inhaken op wat net gezegd werd: de angst nog hebben om dat te durven herkennen, dus eigenlijk te durven pakken. In die angst zodat je dat niet durft te pakken daarin heb je dan weer die geweldige berg op je nek van alles wat jou daar als mens in onze maatschappij vanaf houdt, vanuit eeuwen lange afhankelijkheid enz.

Maar waar het nu om gaat is dat de vormgeving, de totale zusterschap van die vormgeving vernieuwing en verandering kan krijgen wanneer wij dat hoger mentale weten, in ons lagere denken tot realiteit kunnen brengen. Want dan kan dat lagere denken die dat hogere mentale overneemt ook weer die lagere emoties gaan beïnvloeden, waardoor die lagere emoties tot een bepaalde herkenning gebracht worden in onszelf vanuit dat hoger denken.

--- Daar ligt een polariteit tussen.

Zohra: Daar ligt een polariteit tussen. Het betekent dat, wanneer dit hoger mentale, dit hogere denken - dat zijn de dingen die hier doorgegeven worden, die hier gezegd worden, wat hier staat enz., - in dat lagere denken van de mens, dus het gewone denken geaccepteerd kan worden, daar zit het hem in, vanuit de overgave geaccepteerd kan worden in het denken, dan kan dat lagere denken de emoties waaraan wij onderhevig zijn, zodanig kan doorlichten dat wij ze kunnen reguleren.

En dan krijg je een verandering in de vormgeving, in ieders menszijn, waardoor dat hogere mentale weer een nieuwe impuls krijgt. En dus weer terecht komt enz.

--- Tot nu toe is het denk ik steeds zo geweest dat we vanuit ons denken de vormgeving wilden veranderen. Wat me steeds duidelijker wordt is dat zusterschap niet is zoals het eruit moet zien vanuit mijn denken maar vanuit mijn overgave, vanuit discipelschap.

Zohra: En durven loslaten vanuit het lagere denken betekent dat je beseft hoezeer het lagere denken is geconstrueerd door onze achtergronden enz. En dat dat maar één aspect is van de gehele waarheid. Dus dat lager denken heeft maar één aspect van de gehele waarheid in zich. Wanneer je durft te accepteren dat er nog meer is en dat er ook andere mogelijkheden zijn waardoor je in je lager denken verandering kunt brengen in je vormgeving, dan ben je al op weg om de deur te openen, waardoor die hogere geestelijke impulsen ontvangen kunnen worden.

--- Eigenlijk zeg je dan dat zusterschap inhoudt de polariteit herkennen van het mannelijke en het vrouwelijke in jezelf, want dat is verweven in het zusterschap.

Zohra: Méér! Niet alleen het herkennen van deze polariteit, maar deze polariteit niet meer als een dualiteit zien, waardoor het haaks op elkaar komt te staan, maar als een gezamenlijkheid, de twee aangezichten Gods, waardoor transformatie en transcendentie kan komen. Eerst het veranderen, het vernieuwen en daardoor het overstijgen, het opheffen, waardoor die vernieuwing kan komen. Als het niet wordt opgeheven komt die vernieuwing niet. En het is vreselijk duidelijk dat in het jaar 1986 een absolute vernieuwing komt in het lager denken van de mens. En wanneer die mens dit lager denken niet vanuit de overgave kan accepteren komt die mens in moeilijkheden.

--- Wat bedoel je met het lager denken accepteren. Bedoel je dat je dan telkens accepteert dat je in jezelf die berg Morya bent, dat je dat hoger wezen bent, bedoel je dat?

Zohra: Ja, dat is de totaliteit daarvan. Maar het betekent ook dat er in de constructie van het lager denken en van onze emotiewereld, onze lagere emoties, vernauwingen zijn, en dat daar veel meer is, zodat je de grenzen moet durven en kunnen verleggen.

knuffels of stil respect?

--- Ik zit in een situatie met meerdere mensen in een huis. Dan kun je voor jezelf bepaalde keuzes maken dat je die vernauwing los wil laten, maar dat heeft ook effect op de andere huisgenoten, ook al hebben ze zelf die keuze niet gemaakt. Ik weet niet hoe ik daarmee om moet gaan, omdat de reactie van hen behoorlijk fel is en weer stukken in mij aanraakt, die ik dan weer los moet laten; maar zij gaan daar volgens mij te fel mee om.

Zohra: Die reactie is zo fel door de angst en door als het ware gedwongen worden om tot een verandering in dat lager denken en dat emotionele. En dat geeft angst en die angst geeft weer agressie. Maar nu gaat het erom: dat werkelijk zusterschap houdt in dat jij jouw mate van, ik zal maar zeggen, verlichting door datgene wat je weet en hoe je daarmee omgaat, dat je dat niet zodanig oplegt, zodanig uitstraalt dat die ander tegen wil en dank daar in mee moet gaan, want dat is geen werkelijk zusterschap. Want dat gaat zelfs tegen de liefde in omdat het die ander onvrij maakt.

Kijk, als jullie hier zitten en die leringen willen volgen, dan is het jullie oproepende kracht waardoor dit komt. Maar als jullie hier niet zitten en die leringen niet willen horen dan zal ik niet naar je toegaan en zeggen: luister eens,

zo en zo is het. Dat is tegen het respect, de waarde, begrip, inzicht van het goddelijk zijn in die ander.

--- Ik zit in een huissituatie, waarin ook de nadelen gewoon terug komen omdat het geen positie is waar de mensen helemaal vrij zijn om dingen te uiten, maar bijv. mijn katten worden ontzettend agressief en daar wordt op een andere manier mee omgegaan als ik wil. Vanuit hun proces wordt ik in dingen betrokken die ik niet wil.

Zohra: Dat betekent dat jij de trillingen van die mensen in jouzelf toelaat omdat de toelating daarvan bij jou bepaalde energieën in werking zet die jij dan eigenlijk nodig heb om tot een vernieuwing van bewustzijn te komen. Nu is de vraag: hoever ga je daarin mee, hoever ga je daarmee verder?

Als je dit echt inziet, echt innerlijk beleeft, dan is aan jou wat je daarmee doet. Hou je daarmee op of niet, je hebt toch een vrije wil? Je kunt daarmee ophouden: dat betekent dat je naar een ander huis om zult moeten gaan zien.

--- En als dat niet lukt?

Zohra: Waarom gebeurt dat dan niet? Omdat in jou de trilling nog niet klaar is waardoor dat kan gebeuren, want dat zend je uit.

Zolang je in je eigen onzekerheid, je eigen angst, je ergernis zit, is het niet klaar, is er iets niet klaar dus blijf je daar in rondgaan tot je op een gegeven moment dat hogere inzicht in jezelf naar beneden kunt halen en zeggen: en nu is het klaar.

--- Buitenomstandigheden kunnen je daarin helpen en dwingen. En die roep je eigenlijk onbewust op. Maar je mag nooit een ander beïnvloeden. Het gaat dan denk ik uiteindelijk om de uitstraling die dan zo zuiver is dat het alleen een zijn is.

Zohra: Het gaat erom hoe wij de liefde en het zusterschap in de nieuwe tijd kunnen gaan beleven. Wanneer iemand in een groep mensen, zoals hier, vanuit eigen karmische achtergronden, herinneringen in een verdriet schiet, tot een lijden komt in zichzelf, dan is datgene wat die mens doormaakt van hem of van haar, behoort tot zijn of haar eigen waardigheid.

Dan kan vanuit het oude begrip van zusterschap, dus in het lager denken, in ons emotionele zijn, een ander of wie dan ook, of de hele groep naar die persoon toegaan en die persoon knuffelen en troosten en van alles doen, heel goed bedoeld, maar in wezen haal je die ander door jouw persoonlijke inmenging uit zijn eigen waardebeoordeling die hij op dat moment aan het doorworstelen is. Maar in ons geconstrueerde, geconditioneerde denken en emotiewereld zeggen we: daar moet je naar toe, daar moet je helpen enz. Maar in de nieuwe

vormgeving, in de nieuwe begrippen van hoe universele broederschap in totale zusterschap te brengen, vanuit begeerteloosheid, belangenloosheid, liefdesuitstraling, naar die ander toe te zenden, die ander in zijn of haar waarde latend om zijn of haar proces of wat dan ook uit te werken.

En dat heeft ook weer zijn valkuil van: ‘nou, je vecht je eigen toestanden maar even uit, daar ga ik mooi aan voorbij’, maar dat wordt niet bedoeld met de uitstraling van liefde.

Wat is dan de consequentie verder? Zal ik de vragen stellen, dan geven jullie het antwoord.

--- Stille aanwezigheid waardoor de ander de kracht krijgt om er doorheen te komen.

Zohra: Ja, in dit geval. Maar wat is de consequentie van deze nieuwe vormgeving verder.

--- Dat je bij het schuldgevoel dat je normaal omhoog krijgt, weer naar jezelf moet kijken en niet vandaar uit moet gaan reageren. Ik neem aan dat als je iemand ziet lijden, er een heleboel meelijwekkende gevoelens bij iemand opkomen. En bij mezelf komt het voor dat ik ze ook introduceer, dus dan ben ik ook nog de schuldige, daar krijg ik dus nog de schuldgevoelens bij.

Zohra: Dus het appelleert aan je eigen oude onverwerkte zaken. Dat is dus een aspect. Wat nog meer.

--- Verantwoordelijkheden, hoe ga je daarmee om.

Zohra: Goed zo, verder.

--- Dat ligt bij iedereen zelf. Je krijgt die boodschap en het gaat erom dat je met het licht leert omgaan met jouw capaciteiten. Het is van jou en het blijft van jou.

Zohra: Maar nu naar die ander toe.
Zusterschap heeft met de ander te maken.

--- Proberen die ander zijn eigen licht te laten ervaren, zijn eigen verantwoordelijkheid en ook zijn eigen waarde laten voelen. Dus eerst acceptatie zelf van die ander zoals die is op dat moment en dan als hij ervoor open staat hem dingen laten zien van dat hij in zichzelf dat licht heeft, dat hij dus zelf licht is.

Zohra: Dan ben je dus de goeroe.

--- Ik denk dat die ander daarom moet vragen.

Zohra: Je mag pas aanreiken als die ander daarom vraagt. Want dat is die waarde van die ander. Nu verder, in onze maatschappij, in ons leven.

--- Ik vraag me af of je samen de last kunt dragen.

Zohra: Dat mag alleen wanneer van die ander naar jou toe uitgaat dat daar behoefte aan is.

--- Maar hoe ziet dat vragen van die ander er uit? Ik denk dat een heleboel mensen best wel om hulp vragen maar niet in de zin van 'kom mij helpen', maar door hun houding en hen laten voelen waar ze mee zitten.

Zohra: Ja, dat kan. En nu wil ik verder gaan met die nieuwe vormgeving: hoe wij het respect en dat bewustzijn van dat volmaakte zijn in jezelf en dus in die ander - want je bent een spiegel steeds - tot uiting gaan brengen in die vormgeving van dat totale zusterschap. Ik heb even dit voorbeeld genomen, maar er zijn legio andere dingen, en daar zou ik graag op in willen gaan.

--- Als je er van uitgaat dat je helpt als de ander het vraagt, je respecteert de ander in persoonlijke gevallen, wat betekent dat dan maatschappelijk, waar mensen ook structureel of sociaal lijden of tekort komen?

Zohra: Ja, dat bedoel ik. Het bewustzijn groeit over die hulp, over die maatschappelijke hulpverlener, wat voor rol hij ook heeft, over hoe die hulpverlener dan tegenover zijn hulpvrager staat en hoe hij vanuit dat totale volmaakte zijn die ander in zijn waarde laat en toch hulp verleent. Die hulp betekent niet die ander zijn pijn te ontnemen, die pijn heeft hij nodig om erdoor heen te gaan. Maar het betekent dat hij hem juist in de waarde laat van zijn eigen pijn, echter daarnaast aanbiedt, belangeloos, niet op resultaat uit zijnde, niet jezelf daarin willen poneren, de hulp van inzicht, van aanreiking dus. Dat is heel moeilijk, maar dat is de vernieuwing.

--- Dat je niet zijn verantwoordelijkheid over neemt.

Zohra: Helemaal niet. Dat gebeurt in de hulpverlening heel veel, dat die hulpverlening, heel goed bedoelend, eigenlijk die hulpvrager weer onmondig maakt. En het tijdperk van nu is om mondig te worden.

--- Daar kun je echt kwaad om worden, dat die ander, goed bedoelend naar je, maar in wezen je nog een stukje de grond indrukt. Hoewel: dat is niet met opzet.

Zohra: Dat gebeurt ook wel soms - dat zijn trillingen, nu kom ik weer even op die kosmische energietrillingen,- dat zijn trillingen die die hulpvrager zelf uitzendt, want daardoor wordt hij bewust dat hij zo onmondig is en afhankelijk is. Ja, hij vraagt daarom en krijgt dat antwoord. Dat is wat ik in het begin zei, wat Lao Tse heeft gezegd, die synchroniciteit: daar is het gegeven en hier is die vraag. Die vraag kan niet bestaan zonder het gegeven, maar het gegeven ook niet zonder die vraag. Dus die twee trillingen zijn elkaars componenten, raken elkaar altijd.

--- Ja, moet je je voorstellen. Iemand geeft in liefde en die ander wordt daar woest om, moet je je voorstellen wat dat teweeg brengt.

Zohra: Dat hoeft niet. Wanneer die ene die geeft uit liefde iets meer begrip daarvoor heeft, dan hoeft dat niet.

--- Maar zo gauw hij afhankelijk is van zijn positie als hulpverlener wel.

Zohra: Als hij afhankelijk is van zijn positie als hulpverlener, dat is een heel groot gegeven! Dat betekent dat die hulpverlener in wezen geen hulp verleent, maar zichzelf aan een stuk door bevestigt. Dat hij een geweldig grote hulpvrager is dus!

kinderen

Zohra: In de bijbel staat: 'Zo gij niet zult zijn als de kinderen, zult gij het koninkrijk Gods niet beërven.' Vanuit deze leringen bezien betekent deze uitspraak het volgende:

De onbevangen ontvangenis van een kind is heel specifiek, omdat het kind nog open staat voor de kosmische trillingen, die komen vanuit dat hogere en hem raken in zijn onderbewustzijn, en zo als het ware direct in zijn bewustzijn komen. Deze onbevangen ontvangenis mist de mens die door de geconditioneerdheid van zijn lagere denken, zijn lagere mentaal vermogen en zijn emotiegebieden al versluiert is, ik zou haast zeggen: al gehandicapt is. Terwijl het in het kind nog niet zo is. Een tweede aspect daarvan is dat een kind instinctief alles wat daar in hem is eruit kan gooien, wat weer allerlei andere disharmonie op kan roepen natuurlijk. In de volwassen mens moet iets van die onbevangen ontvangenis zijn: zich 'over kunnen geven aan', maar nu met verhoging van bewustzijn, vernieuwing, regulering aangebracht in de lagere gebieden. Maar hij heeft wel de overgave en het vertrouwen van het kind nodig, dus die onbevangen ontvangenis, om dat te kunnen doen.

En dat is al tweeduizend jaar geleden voorspeld, dat de mens alleen dan het koninkrijk Gods zou kunnen beërven, wanneer hij in een zodanig vertrouwen kan komen dat hij zich helemaal kan overgeven.

--- Voor mijn gevoel heeft dat ook iets met die seksualiteit te maken, omdat een kind nog niet met seksualiteit bezig is.

Zohra: Nou, dat is niet helemaal waar. In een kind is de seksuele drang juist heel sterk. Maar die uit zich nog helemaal onbewust, uit zich nog niet eens vertroebeld, uit zich natuurlijk. De vertroebeling komt pas wanneer er in het waakbewustzijn al geïnfiltrerd wordt door datgene wat in dat onderbewustzijn aanwezig is. Wanneer dat in het waakbewustzijn komt, dan gaat het bewustzijn dat overnemen en daarmee verder werken.

De herinneringstrillingen in dat onderbewustzijn, die daar eigenlijk latent zijn maar door omstandigheden, door alles wat met je gebeurt, herkenningstrillingen, aangeraakt worden, gaan naar het waakbewustzijn en komen dan in dat bewustzijn. Daar zit al een hele grote mate van afhankelijkheid, van vertroebeling, waardoor dat volmaakte zijn eigenlijk losgelaten wordt.

--- Het lijkt me dat er een overeenkomst is tussen hoe je omgaat met je eigen 'liefdeskind', het Christuskind wat je op je linkerhand draagt en hoe je sowieso met kinderen omgaat. Het Christuskind dragen op je linkerhand, de persoonlijkheid, heeft ook te maken met het samengaan van de mannelijke en vrouwelijke energieën in jezelf. Hoe is dat naar buiten toe, hoe is de relatie tussen een man en een vrouw die samen een kind verwekken in de stof? Welke analogie zit daartussen? Dus de verhouding in de mens tussen het vrouwelijke, het mannelijke en het kind en datzelfde tussen de mensen.

Zohra: Dat heeft te maken met de luciferische en michaëlische energieën. Dat heeft dus te maken met de kracht van de geest, de universele broederschap, in de materie van het werkelijke zusterschap. Wanneer een man en een vrouw in hun seksuele verbinding, beiden op basis van het hoogste respect voor dat volmaakte zijn in die ander, en ook in jezelf, dus zonder - en dat is heel moeilijk - geestelijke begeertetrilling zijn, dan willen ze dus geen macht hebben over die ander. Ik bedoel met begeerte niet het fysieke begeren, want zonder dat kan het niet, maar begeerte om daardoor die ander aan je te binden, of daardoor jezelf daarvan afhankelijk te maken, of daardoor iets goed te maken; begrijp je, iets wat erachter zit waardoor je juist die seksuele verbinding maakt dan is dat een onzuivere verbinding.

--- En uit die hoge verbinding komt een kind, en die heeft, zoals je eerder gezegd hebt, een hoger bewustzijn.

Zohra: Dat heeft een hoger bewustzijn, maar heeft dan daarnaast in het zusterschap, dus in de materie, een hogere frequentie om dat te moeten verwerken en in de stof te brengen. Dus het is zich ook meer bewust van alles wat daar in hemzelf aan het wroeten is, in disharmonie is enz. Want vergeet niet dat hoe hoger ons bewustzijn wordt, hoe meer wij ook te verhapstukken hebben innerlijk, met onszelf. Iets wat je niet weet daar kun je niets mee doen, maar als je het wel weet dan is er een heleboel te doen.

--- Maar hoe verhouden zich nu die man en die vrouw ten aanzien van dat kind. Wat hebben die voor een eigen inbreng daarin.

Zohra: Dat omvat weer een heleboel, een heleboel aspecten: kosmisch, spiritueel, karmisch, dus door alles heen gaan. Het heeft te maken met het bewustzijn van beide partijen, die zich versmelten. Waardoor de sprong uit het vuur van dat kind vanuit een diepere kosmische oorsprong komt, dan wanneer een verbintenis tussen twee mensen per ongeluk, of zomaar, of hoe dan ook plaatsvindt. Dat is scheppingsenergie.

vader- en moederschap

--- Hoe ziet vanuit zo'n ideale situatie vader- en moederschap eruit ten aanzien van dat kind? Kun je iets zeggen over de consequenties die dit heeft voor de opvoeding?

Zohra: Ja, dat heeft consequenties in alles. Het betekent een totale verandering in van ons oude denken, van onze oude reactiepatronen in het oude denken en dus in de emoties. Reactiepatronen zijn ook vast opgebouwd, eeuwenlang.

--- Is het nu niet zo dat wij kinderen weghalen bij datgene waar wij naar toegroei en? Want ik heb het idee dat in de opvoeding wij de kinderen wegslepen van juist het accepteren van zichzelf, waar wij nu weer naar op zoek zijn.

Zohra: Ja, in de opvoeding zoals tot nu toe heeft dat kind te beantwoorden aan de structuren zoals wij, volwassenen, die zelf ook zo geleerd hebben. Waardoor wij die kinderen geen ruimte laten om het eigen zijn werkelijk te kunnen ontplooiën. En de kinderen van de nieuwe generatie hebben een hoger bewustzijn, dat daar dus helemaal niet mee strookt, daar helemaal buiten staat. Als ik kijk naar de kinderen die in de praktijk bij me geweest zijn, dan zie ik hoe groot dat bewustzijn al is van het hogere zijn, hoe dichtbij ze daar al zijn. Dat zijn ze eigenlijk wel altijd geweest, maar de kinderen van de nieuwe generatie hebben ook meer kracht om dat door te zetten en te kunnen uiten.

--- Ik heb het gevoel dat kinderen dichter bij zichzelf zijn en vandaar ook dat gezegd wordt: wij moeten als kinderen zijn om in de hemel te komen. Omdat wij dan ook weer dichter bij onszelf zijn dan wij nu zijn.

Zohra: Dat is gedeeltelijk waar, dat kinderen - overigens tot het zevende jaar ongeveer - in zichzelf dat hogere bewustzijn heel duidelijk aanwezig hebben in hun bewustzijn,- maar door de structuur van de maatschappij worden daarvan afgehaald. Dat is ook een van de mystieke achtergronden van 'wees als de kinderen'.

--- Wat dan als een kind heel erg in de emoties zit? Je zou dan zeggen dan ga je daar eens heel stil bijzitten en dan laat je het kind ook in de waarde, hoeveel pijn het ook heeft, of door welk proces het ook heengaat.

Zohra: Ja, daar moet je het doorheen laten gaan. En nou heeft een kind vanuit de instinctieve emotiewereld waarin het kind ook zit, nog wel die vertroosting lichamenlijk nodig, vind ik.

--- En als het in destructie schiet?

Zohra: En jou afwijst? Dan mag je niet dwingen. Dat is heel moeilijk hoor.

--- Moet je het dan in de destructie laten?

Zohra: Nee, dat kan niet, want dan kan het zichzelf zelfs iets aandoen.

--- Kan het ook geen ander zijn, als er iets met het kind gebeurd is wat een breuk maakt in de band van jou met het kind, een ander die band wel kan herstellen?

Zohra: Dat kan ook. Het kan dus zijn dat je in jouw verbinding met dat kind juist iets aanraakt waardoor zijn destructieve herinneringstrillingen gaan werken.

--- Het kunnen toch ook oorlogsincarnaties zijn.

Zohra: Ja. Ik heb gemerkt met de kinderen die ik kreeg, die oorlogsincarnaties waren, toch gepraat kon worden. Als die ouders wisten waar het om ging, dan konden die ouders het opvangen.

--- Ik merk toch dat er situaties zijn, ondanks hetgeen je via spel structuur probeert te geven aan zulke kinderen, dat je het werkelijk onder uit je tenen moet halen. Wat 'n destructie en wat er los komt aan angst en het helemaal naar

buiten gaan, is zo ongelooflijk sterk dat je gewoon niet meer weet wat je daaraan moet doen. Dat vind ik toch wel heel eng. Dan krijg je toch de neiging van: dat kan niet want je gaat dingen kapot maken en ze gaan ook te ver uit zichzelf.

Zohra: Ja, die grens is weer heel subtiel. Waar laat je hem in zijn waarde en waar laat je juist vanwege zijn waarde hem zijn grenzen zien. Daar zit de grens. Dus vanwege zijn waarde moet je hem ook zijn grenzen laten zien.

erotiek

--- Ik zit vanaf het begin te twijfelen of ik het naar voren durf te brengen.., ik word zelf nogal in onzekerheid gebracht door wat je naar voren brengt, en dan denk ik daarbij aan het feit dat er iemand is die ik heel erg graag mag, waar ik erg veel liefdesgevoelens voor heb, maar ik zou het niet durven toelaten om dat helemaal te laten stromen in zoverre dat ik dan ook met haar naar bed zou gaan. Daar zit ik echt wel mee te worstelen. Elke keer krijg ik toch weer dat bombardement. Op een gegeven moment zeg ik: ‘nou, ik hoef dat niet meer, ik heb dat nou wel gezien’, en toch komt dat elke keer terug.

Zohra: Jouw vraag ontsluit, als ik daar helemaal op in moet gaan, natuurlijk een heleboel aspecten die hierdoor allemaal naar voren komen. Om te beginnen: de karmische, het herkennen van elkaar. En dan nog: de subtiele grenzen daarin, de subtiele herkenningstrillingen daarin. Wat herken je in die ander? Herken je elkaar als persoon of herken je bepaalde trillingen in elkaar, die dan nog niet eens persoonlijk hoeven te zijn. Dat is één iets. Daarnaast: word je vanuit je afhankelijkheid aan je maatschappelijke, sociale verplichtingen weerhouden, of is dat omdat je in jezelf je daarin zou weten te falen in je loyaliteit tegenover je partner? Daar is ook verschil tussen.

Worstelingen zijn dat, maar je moet wel gaan leren onderscheiden wat wat is. Want dat helpt je er bij om uiteindelijk tot je eigen werkelijke beslissing te komen, dus je moet het allemaal weten.

Iets anders: is die aantrekkingskracht die je voelt, is dat iets voortkomend uit eigen tekorten, miskennis, oude onzekerheden, angsten, schulden, noem maar op, is dat iets wat je vanuit jezelf bij je partner niet hebt kunnen uiten, niet hebt kunnen herkennen, in jezelf herkenbaar laten zijn naar die ander toe? Alles zit bij beiden, nooit bij één. Dus ga na, voordat je stappen doet, waarom je die stap gaat doen. Want liefde heeft vele gezichten. En wat op het eerste gezicht liefde lijkt, vanuit een herkenning, vanuit een blijdschap, vanuit een verlangen, kan na bevrediging daarvan plotseling een luchtbel zijn. En wat dan? Dus ga dan van tevoren na waaruit jouw verlangen en affectie bestaat, zodat je niet helemaal onvoorbereid in die luchtbel terecht komt.

--- Maar als je die dan doorgeprikt hebt als het ware, dan weet je dat die leeg was.

Zohra: Goed, nu verder, dan komen we nu op de seksualiteit vanuit het nieuwe Christusbewustzijn. De nieuwe visie in het Christusbewustzijn is dat je jezelf en die ander in zijn totale waarde laat van dat volmaakte zijn. Dat heeft enorme consequenties. Hoe diep gaat dat? Ga jij vanuit jouw affectie naar die nieuwe vrouw, als ik het zo rondit mag zeggen, vanuit jouw absolute respect en waarde van jezelf en naar die ander of ga je daar naar toe vanuit: 'ze is zo mooi, ik wil eens graag met haar naar bed; ik voel me zo eenzaam, ik ben vreselijk tekort gedaan, dus daar haal ik mijn portie; nou, het staat best goed dat ik zoiets heb'. Ik noem maar van alles op, dat is dus een soort hoogmoed; maar begrijp je dan hoe belangrijk het is vanuit die nieuwe visie van het christusbesef om dat eerst allemaal bij jezelf na te gaan? Want wat blijft er dan over van dat totale respect, de zusterschap en die absolute universele broederschap in dat zusterschap als je met deze andere vrouw een relatie aangaat wanneer je niet eerst alles hebt onderzocht?

En als je dat dan wel hebt gedaan, dan nog heb je de eigen heilige vrije wil om de eigen keuze te bepalen. Maar dan ben je niet meer in een afhankelijkheidspositie, dan neem je die verantwoording en dan doe jij wat jij wilt, nadat je alles hebt geweten. Begrijp je wat een verschil dat maakt? Daardoor heb je dan in jezelf een nieuw karma natuurlijk, want je zult dat weer moeten verantwoorden met je vrouw, maar dat heb je gedaan in de volle verantwoordelijkheid van jouw zijn van nu. Dus niet afhankelijk, niet slaafs, niet versluierd. Moeilijk he, om zo te leven?

--- Ja, ik zit nog in die worsteling. Als je erover na gaat denken dan grijpen die emotionele dingen je aan en brengen een soort onzuiver verlangen in je naar boven.

Zohra: Dan is je denken daarover ook komend vanuit de lagere gebieden, dus toch afhankelijk van bepaalde oude structuren, morele achtergronden, enz. Maar wat ik bedoel is het hogere denken.

--- Volgens mij is dat hogere denken dan de oorzaak voor de impuls en haal ik dat andere daarbij, waardoor het weer helemaal vertroebelt. Dat is het probleem waar ik mee te maken heb.

Zohra: Dat klopt. Maar de impuls voor deze nieuwe relatie komt voort uit onbewuste onverwerkte gebieden, dus het is logisch dat het je daar weer naar toe brengt. En dan moet je je afvragen: 'waarom komt dit naar me toe, daar moet ik iets mee'. Het dus ook niet uit de weg gaan, maar heel duidelijk door je heen laten spelen en kijken wat het dan aanraakt en wat er naar boven komt.

Want dat is de basis waarom die impuls is gekomen om met haar een relatie aan te knopen.

--- Het is niet de impuls een relatie aan te knopen, het is het idee van zuivere liefde.

Zohra: Als het dat zou zijn dan speelt het naar bed gaan niet, want dan is dat naar bed gaan een verdichting in de stof van hogere energieën die pas zouden moeten komen na werkelijk een totaal doorleefde geestelijke gemeenschap.

zusterschap met mannen

--- Mag ik het zo concreet maken, dat ik in mijn lagere denken het woord zusterschap niet kan voorstellen dat ik dat kan voelen met mannen? Voor mij is zusterschap heel duidelijk verbonden met vrouwen. Met het woord heb ik moeite. denk ik.

Zohra: Dan wordt het tijd in jezelf na te gaan waaruit het bestaat dat je in wezen dit vrouwelijke in de man afwijst. Want dat komt voort uit een eeuwenlange miskennis die je in dit leven tot een bepaalde concretisatie hebt gebracht en waar je nu dus een transformatie van moet gaan maken, wil je ervan bevrijd kunnen worden. Want in wezen wijs je dat vrouwelijke in de man af vanuit de oude gekwetsheden. Maar de oude gekwetsheden blijven gekwetsheden wanneer je ze niet met een werkelijk bewustzijn vanuit je hoger weten in je denken wilt gaan accepteren. Dat betekent dat er een bepaalde overgave moet zijn waardoor dat denken het kan accepteren.

--- Maar dan moet je wel eerst de miskennis begrijpen?

Die vraag komt ook heel duidelijk naar boven vanuit mijn werken met vrouwen. Ze zijn er nu pas aan toe hoe ze dat woord zusterschap onderling kunnen ervaren en beleven. Voor mijn gevoel zitten er ook niveaus in zusterschap. Voor mezelf: ik kan me voorstellen dat ik zusterschap tot op zekere hoogte met bepaalde mannen waarin ik die vrouw duidelijk voel enigszins kan leggen, maar in mannen waar dat niet aanwezig is waar ik dat niet in voel, daar kan ik geen zusterschap bij voelen.

Zohra: Natuurlijk niet, want dan is het ook niet herkenbaar. Dan is het in die man zelf nog niet eens tot herkenning gekomen, dus dan zul jij het ook niet kunnen herkennen. Want wat in jezelf nog niet tot herkenning is gekomen kun je niet uitstralen zodat die ander het kan herkennen. Dat kan niet, want dat is een spiegel. Maar waar het nu om gaat in wat nu gegeven wordt, is dat de mensen die met deze leringen bezig zijn, durven accepteren vanuit hun hoger weten en eigenlijk toch vanuit hun hoger zijn, hun herkenning daarin durven te

accepteren om die in hun lager denken te brengen en dus in hun lagere emotiewereld, waardoor de vormgeving kan gaan veranderen, dat is belangrijk. Want als die vormgeving daardoor is veranderd komen er nieuwe impulsen en dan heb je meer kracht en meer energie om nog meer verandering aan te brengen. Maar ergens moet je dus óf de deur open zetten óf de kop omdraaien.

zusterschap met vrouwen in het algemeen en in Zohra in het bijzonder

--- Mag ik iets anders vragen over zusterschap en Christusbewustzijn? Tweeduizend jaar geleden was de kruisdood nodig om de Christusenergie ten volle op de aarde te laten zijn. En nu kunnen we het anders, heeft dat te maken met volledige overgave?

Zohra: Door bewustzijnsverruiming en overgave. Maar overgave komt pas door bewustzijnsverruiming, waardoor een zodanig offer niet meer gebracht hoeft te worden.

--- Ik heb het idee dat dat op een of andere manier nu vooral in de vrouwen gaat gebeuren, in het vrouwelijke van de mens. Als nu in haar de bewustzijnsverruiming groter wordt en de overgave ook, is net alsof ze het hoogste mannelijke dan ook dieper ontvangt, maar dat er ook als het ware een parallel tot stand komt in de lijn van haar vonk in mannenlevens waarin ook dat Christusbewustzijn is geweest.

Zohra: Ja, natuurlijk, dat komt samen. En dat kan zelfs tot een stoffelijke realisatie leiden.

--- Ik heb al heel lang heel sterk het gevoel dat in jou de overgave zo wordt, en de bewustzijnsverruiming, en ik heb ook altijd het gevoel gehad dat jij dezelfde vonk bent, of hoe moet ik dat zeggen, als de Meester Jezus, dat dat samen aan het komen is.

Zohra: Jij noemt nu mij. Maar in ieder mens is dit aanwezig. Je focust dat op mij, maar in jou is dat ook aanwezig. Het is beter dat je het niet op mij richt, maar naar jezelf brengt. Want daardoor herken jij jouw waarde. En door die herkenning wordt je bewustzijn van die waarde, dus van dat hoger zijn, groter. Waardoor jij in jouw persoonlijkheid die vonk, die versmelting duidelijker tot realisatie brengt in jouw zijn als mens, dus totale zusterschap. Nu verwacht je natuurlijk het antwoord wat mij betreft. Vanuit datgene wat Zohra is zal die versmelting uiteindelijk een feit zijn. Het is in gradaties van niveau bezig tot die versmelting te komen. Dat heeft een bepaalde actieradius,

dat brengt een kosmische actie teweeg in trillingen, in energieën, die in degenen die met Zohra zijn verbonden hetzelfde teweeg brengen. Dus een kettingreactie. In andere boodschappers, goeroes (goeroe is helemaal geen vies woord hoor, betekent gewoon leermeester), ook daarin is deze versmelting bezig, aanwezig, gaat en verspringt naar de mensen die daarmee verbonden zijn, heeft daar hetzelfde gevolg. Verruiming van bewustzijn, die zich in de stof realiseert, dus komend tot werkelijk zusterschap, vanuit die versmelting die in wezen is herkenning van de waarheid.

--- Er heeft dus iets androgyns dan ook plaats.

Zohra: Ja. Dan heeft er dus plaats het androgyn, dus het hoge mannelijke, de kracht van de geest, dus het goddelijk zijn in waarachtige ontvangst van het vrouwelijke, dus van het echte gevoel, los van versluierungen van emoties en lager denken ed. Dat heeft tot gevolg dat er als het ware een nieuwe schepping komt, een nieuw scheppingsgebeuren. Wat weer tot gevolg heeft dat daaruit voortkomt een vernieuwing en verhoging van bewustzijn, die dan weer gevolgen heeft in de integratie daarvan en de realisatie daarvan in de stof. En zo steeds verder draaiend.

Dat versmelten van het hoogste mannelijke, geestkracht, in dat diep vrouwelijke, overgave - door de liefde overgave, dus niet wat voor soort belang dan ook, door de liefde, dat is de nieuwe Christus. Dat is een nieuwe Christus. Niet ik, maar dat is een nieuwe Christus. En zo dus bij ieder ander mens, in gradaties van niveau. En soms zijn die gradaties van niveau herkenbaar, ook uiterlijk, en ook dat kan komen.

lijden

--- Je zegt: in de tijd die we ingaan is lijden niet meer nodig, omdat begrip kan ontstaan. Maar voordat je tot die wedergeboorte, die opstanding in jezelf kunt komen denk ik dat je toch eerst het lijden moet herkennen, dus eerst die kruisgang die de symboliek is geworden van vele religieuze achtergronden, in jezelf eerst moet kennen en herkennen voordat je tot die opstanding kunt komen.

Zohra: Dat is waar wat je zegt, maar dan wordt er bedoeld met 'lijden is niet meer nodig': in jouw denken en voelen vanuit je lagere gevoelens, denk je dat je daar doorheen moet, dat je dat weer opnieuw moet beleven, dat dat lijden jouw stuk is, dat je niet zonder dat lijden kunt, maar dat is niet waar. Je moet het herkennen in jezelf en dan vanuit die herkenning ernaar kunnen kijken. En zelfs de pijn nog wel even voelen, maar het dan kunnen loslaten, waardoor je het overstijgt. Dat is transformatie en dan transcenderen. Dat is wat ons nu staat te wachten, waar we aan toe kunnen komen.

--- Toch zie ik dagelijks in mijn praktijk in werken met mensen dat er nu eigenlijk pas bewustzijn doorbreekt in een herkennen dat ze lijden, dat ze nu pas beseffen van 'ik lijd', en daarin tot bewustzijn brengen de gebondenheden, emoties, van allerlei begeertes in zichzelf. En dan breekt pas het bewustzijn door, -terwijl je de pijn volop voelt, de gebondenheid volop voelt-, dat je het ook kunt veranderen.

Zohra: Ja, maar dan lijden ze al eigenlijk niet meer zo, dan is het eigenlijk geen lijden meer. Want het lijden is het onbewuste daarin steeds maar verder gaan.

--- Dat is een wezenlijk verschil. Onbewust gebeurt het, denk ik door een hele grote mensengroep. Maar op het moment dat je wakker wordt, dat je bewust wordt dat je lijdend bent, in de kruisgang, begint eigenlijk al de transformatie. Dat is toch een heel andere belichting, want mensen raken daardoor in verwarring: 'hoe kan dat nou, ik weet zoveel en ik voel me zo rot, ik voel juist die emotie zo sterk en ik kom er niet uit los'.

Zohra: Dat is wat ik in het begin heb gezegd, dat hoe groter je bewustwording is, hoe duidelijker ook je lijden wordt en hoe duidelijker je ook afstand van dat lijden kunt doen, als lijden 'an sich'. Je hebt dat lijden niet meer nodig om tot een hoger bewustzijn te komen. Je kunt ernaar gaan kijken. En je voelt die pijn nog wel, maar die pijn is niet meer jouw hele totale zijn, is dan maar een stuk waar je naar kijkt.

Ik heb het gevoel dat we nu aan het einde komen van deze vragen en ik denk dat het goed is om nu eerst tot onszelf te komen, heel rustig in jezelf te komen, jezelf daarin vrij durft te maken, in een vrijheid in jezelf.

In vrijheid in jezelf herken je pas je eigen straling. Richt je dan op die punt van licht, die ster in jezelf, die zevenpuntige ster, een wezen van licht. In zeven gebieden waar dit licht alle donkere hoekjes moet en kan belichten. En hoe in ieder gebied steeds weer jouw zijn, jouw gezicht juist dat gebied voor jou herkenbaar maakt. En dat wij in onszelf de moed hebben om steeds weer opnieuw ons eigen gezicht in ieder gebied te herkennen en dankbaar te zijn dat wij onszelf daarin kunnen herkennen.

Lijden is alleen zolang lijden, totdat wij onszelf daar niet meer door laten binden en afhankelijk maken. Zodra wij dit besef krijgen is lijden geen lijden meer.

**In de vrijheid van dit weten roep Ik u op
Mij in uzelf te begroeten.
Lang heb Ik u opgeroepen om Mij in uzelf te herkennen.
Doch nu is de tijd gekomen
dat Ik u verzoek, dat Ik u oproep
om Mij dan nu in uzelf te durven begroeten
in de vreugde van de hereniging.
Durf te accepteren dat Ik in u ben.
Zijt gij niet als goden?**

**Vanuit deze vrijheid
Mij de Christus in uzelf, te begroeten,
zult gij komen tot een hoger bewustzijn van de Heer van het Licht
in u.**

**Begrijp gij mens
dat de vernieuwing van bewustzijn
die nu in dit tijdperk tot u zal komen
zal maken dat het gehele universum meegaat
in deze verruiming van bewustzijn.
Waardoor Hij wiens naam niet genoemd mag worden,
het allerhoogste Wezen,
zich in de Heer van het Licht, de kosmische Christus,
tot een nog groter bewustzijn
zal kunnen manifesteren.
Waardoor in dit gehele universum
het bewustzijn hiervan wederom vergroot zal worden.
Zodat uiteindelijk gij mens zult zijn als goden.**

**In de liefde van uw bewustzijn dat gij zijt als goden
zult gij dit goddelijk zijn
zodanig in de stof realiseren
dat er geen haat, geen liefdeloosheid, geen geweld,
geen pijn meer zal zijn.
Dan zult gij de minsten der Mijnen
tot de hoogsten in uw zusterschap erkennen.
Dan zult gij werkelijk uzelve liefhebben
opdat gij uw naaste kunt liefhebben
zoals gij uzelve liefhebt.**

**En zo zullen wij, u en Ik,
in de loop der eeuwen gezamenlijk verder gaan
in de realisering van dit hoge gegeven.**

Geef elkander dan de hand, en voel hoe in de verbinding met die andere mens dit hoger bewustzijn zich een weg zoekt tot in de stof, om juist ook in de stof tot verbinding te kunnen komen.

En in deze handreiking reikt u niet alleen elkaar de hand, doch de gehele wereld. U steekt een hand uit en hij of zij die deze handreiking wil accepteren zal in de geest zijn of haar hand naar u uitsteken.

En zo zult u nu vanuit de stof deze handreiking opdragen aan het hoogste Zijn in uzelf. Dan zal het gouden licht zich een weg zoeken door u zelf heen, terug naar het witte licht van het volmaakte Zijn. En dan zult u op de kruising van het gouden licht van uw transformatie en het witte licht vanuit het volmaakte Zijn die mens zijn, die liefhebbende mens, die in zichzelf vergeving en genezing voor zichzelf en voor die ander zal kunnen geven.

Hef dan nu in stilte, in overgave uw handen omhoog met de palmen naar buiten en voel dit als een heilig symbolisch gegeven, van oprechte, belangeloze, stille liefde.

En voel vanuit de genade van de Heer van het Licht, in u vertegenwoordigd, van Gods heilige Naam vergeving en genezing in uzelf en voor iedere ziel in de geest of in de stof die hiervoor ontvankelijk is.

Leg uw handen open in de schoot, en voel in dit gebaar de nederigheid in uzelf, het dienen in uzelf, het kunnen accepteren in uzelf.

Amen

Enschede, 27 november 1985

"GIJ ZIJT GODEN"

Psalm 82:6

Johannes 10:34

”De sprong van de engel Lucifer om te willen komen, door de hoge moed, dus vanuit de oerdrang van het Goddelijk Zijn tot gelijk te willen zijn aan God, dat is het bewustzijn, dat is het absolute mannelijke vuurelement. En in de man is die verdichting van al die dimensies vertegenwoordigd in de stof. Maar, in die struggle for life, in al die jaren, kon maar één spoor ontwikkeld worden. Meer kon de mens niet dragen.”

”De afhankelijkheid van het vrouwelijk wezen ligt in de hunkering naar erkenning door de liefde, door de in wezen sexuele energie, de kosmische levensenergie van de man. Maar wanneer de vrouw in zichzelf voelt dat zij erkenning krijgt van het mannelijke, dan voelt zij pas in zichzelf haar hoger zijn ontwaken en zich daaraan beantwoorden. Snap je hoe begrenzend en verengend het is wanneer de vrouw bewustzijn van het hoger zijn in zichzelf alleen maar kan verkrijgen door de erkenning en de liefde via de sexuele energie van de man? Hoe onwaardig de vrouw zich daardoor maakt, in haar hele zijn, haar hele hoge zijn in zichzelf?”

”Zusterschap is de broederschap in de geest met liefde realiseren in de stof... Dus het vrouwelijke in de mens, de vrouw als vrouw, zal de historische Christus brengen door haar ontvangenis van Zijn zijn, Hem brengen tot Zijn totale Zijn. Dit totale Zijn is wat wij noemen: de Heer Maitreya. Want door dit totale Zijn wordt het bewustzijn van de gehele mens, man en vrouw, zodanig opgeheven, dat deze mensheid de kracht zal hebben om gezamenlijk naar dit totale Zijn toe te groeien.”